קבלה

היכלות רבתי

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

היכלות רבתי

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/היכלות-רבתי/
הקובץ נוצר ב־16 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611151759 של הספרייה.

תוכן העניינים

פרק א 4
פרק ב 4
פרק ג 5
פרק ד 6
פרק ה 6
פרק ו 7
פרק ז 8
פרק ח 9
פרק ט 10
פרק י 11
פרק יא 12
פרק יב 12
פרק יג 13
פרק יד 14
פרק טו 15
פרק טז 15
פרק יז 16
פרק יח 17
פרק יט 17
פרק כ 18
פרק כא 20
פרק כב 20
פרק כג 21
פרק כד 22
פרק כה 23
פרק כו 24
פרק כז 25
פרק כח 25
פרק כט 26
פרק ל 27
פרק לא 28
פרק לב 29
פרק לג 29
פרק לד 30
פרק לה 31
פרק לו 32
פרק לז 33
פרק לח 34
פרק לט 35
פרק מ 36

פרק א

א אמר ר' ישמעאל מה הפרש שירות שהיה אומר מי שבקש להסתכל בצפיית המרכבה לירד בשלום ולעלות בשלום:

ב גדולה מכולם להכנס ולהכניסו ולהביאו לחדרי היכל הרקיע להעמידו לפני כסא כבודו ולידע כל מה שהוא עתיד להיות בעולם למי משפילין ולמי מגביהין למי מרפין למי מגבירין למי מרוששין למי מעשירין למי ממיתין למי מחיין למי נוטלין ממנו ירושה למי נותנין לו ירושה למי מנחילין לו תורה למי נותנים חכמה:

ג גדולה מכולם שהוא צופה בכל מעשה בני אדם יודע ומכיר בו נאף אדם יודע ומכיר בו רצח נפש יודע ומכיר בו נחשד על המה יודע ומכיר בו גדולה מכולם שמכיר בכל מיני כשפים:

ד גדולה מכולם שכל המגביה ידו עליו ומכהו מלבישין אותו צרעת ומעטרים אותו בהרת גדולה מכולם שכל המספר עליו לשון הרע מטילין ומשליכין אותו על מכות צמחים וחבורות ופצעים שירד מהם שחין לח:

ה גדולה מכולם שכל המגביה ידו שהוא מובדל מכל בני אדם ונבהל בכל מיני בני אדם בכל מדותיו ונכבד על העליונים ועל התחתונים וכל מי שהוא נכשל בו הכשלות גדולות ורעות טפלות עליו מן שמים וכל מי ששולח בו יד בית דין של מעלה שולחין בו יד:

פרק ב

א גדולה מכולם שכל הבריות לפניו ככסף לפני צורף אי זהו כסף פסול ואי זהו כסף טהור ואף הוא צופה במשפחה כמה גרים יש כמה פצוע דכא יש כמה כרות שפכה יש כמה בני נדה כמה עבדים כמה ערלים:

ב גדולה מכולם שכל המעיז פניו בו מכהין מאור גלגל עיניו גדולה מכולם שכל הבוזה אינו עוזב לא שורש ולא ענף אף לא יורש גדולה מכולם שכל המספר בגנותו מביאים עליו כלה ומהומה ואין חומלין:

ג גדולה מכולם שתוקעים ומריעים ואחר כך מנדין ושבים מנדין ומחרימין שלשה פעמים בכל יום ויום מיום שנתנה רשות לכשרים ולענוים לעלובים לנבונים ולישרים ולחסידים לבחורים ולפרושים לצדיקים ולתמימים לירד ולעלות במרכבה לומר יהא בנדוי דטעצ"ש ה' אלקי ישראל לו ולכסא כבודו ולכתר ראשו לבית דין של מעלה ולבית דין של מטה ולכל צבא מרום ולכל משרתיו מי שעומד לפניו חושש במרכבה ועוזב אותן:

ד אמר ר' ישמעאל כך היו שונין בצפיית המרכבה החושש במרכבה אין לו רשות לעמוד אלא מפני שלש מדות הללו מפני מלך מפני כהן גדול ומפני סנהדרין בזמן שיש ביניהם נשיא אבל אם אין ביניהם נשיא אפילו מפני הסנהדרין לא יעמוד ואם עמד דמו בראשו מפני שמקצר ימיו וממעט שנותיו:

ה אמר ר' ישמעאל מה הפרש שירות שאדם משורר ויורד למרכבה פותח תחלת שבח וראשית שירה תחלת גילה וראשית רנה משוררים השרים המשרתים בכל יום לה' אלקי ישראל על כסא כבודו הם מתנשאים גלגול כסא כבודו רנן רנן מושב הריע הריע פלא כלי חמדה פלא ופלא תשמיח תשמיח מלך שעליך בשמחת חתן בבית חופתו ישמח ויגיל כל זרע יעקב וכשבאתי לחסות תחת כנפיו בשמחת לבב ששמח בך ושיחתך עם שיחת יוצרך ועם מלכך שנאמר (ישעיה ה ג) קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו:

פרק ג

א משבח ושירה של כל יום ויום מגילה ורנה של שבח מההיגיון היוצא מפי המשרתים ומהגיון המתגבר מפי קדושים הם אש וגבעות להבה נצברות ונגנזות נתיבות בכל יום ויום כדבר שנאמר (שם) קדוש קדוש קדוש ה' ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו:

ב מה לך אתה נבהל עבד נאמן מה לך אתה מרתיע משרת ואהוב אומר לפניך והדריא"ל ה' אלקי ישראל אם אני לא מרתיע מי הוא שירתיע אם אני לא אבהל מי הוא שיבהל שאני הוא שנקרא לו לגבורה שש שעות בכל יום ואלף פעמים סוחבין אותי על רכיבותי עד שאני לכסא כבודו והנה הקול משיב ואומר (יחזקאל א כה) ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם הללו שעושין לך דברים הללו אין כלימה על דבריהם ואין סותר על שיחתם משרתי הדרו רואים פני הדור יושב בחדרי היכל דממה יבא ואמר קדושה טהר שנאמר (ישעיה ה ג) קדוש קדוש קדוש ה' וגו':

ג מלך נסין מלך גבורה מלך נפלאות מלך פרישות כסאך מעופף משעה שתקעת יתד אריגת המסכת ששכלול העולם וסלסולו עומד עליו ששם רבות מדות עד אין קץ ועדן לא הניח רגליו על הקרקע ערבות אלא כעוף מעופף ועומד תחתיו גאה גאים קשורי כתרים וכל מלאכי ראשי מדות שבראת חבושים עומדים תחת כסא הכבוד והיו מנטלים בעוז תוקף וגבורה ואף הם לא הניחו רגליהם על קרקע ערבות אלא כעוף מעופפים ועומדים תחתיו:

ד ושלושה פעמים בכל יום כסא כבודך משתטח לפניך והדריא"ל ה' אלקי ישראל ושב בה מלך מפואר שמשמך חביב עלי ואינו כבד עלי כדבר שנאמר (שם) קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ה גאוה מופלא ושררה משונה גאוה של דוממה ושררה של זהיוה שמלאך הפנים מתנהג בה בכל יום שלשה פעמים בבית דין של מעלה כשהוא הולך ובא על ערבות רקיע שעל הכרובים ושעל ראשי האופנים ושעל ראשי החיות:

פרק ד

א וכיון שרואין כל מי שבמרום כשהוא הולך ובא עד הרקיע שעל ראשי הכרובים ושעל ראשי האופנים ושעל ראשי חיות הקדש מרתיעין ומתבהלין ומתעלפין ונופלין על פניהם ולאחוריהם במאה ושמונים וחמשת אלפים רבבות פרסאות אין כל בריה יכולה ליגע באותו המקום מפני זוחלי אשות שמעוררים ויוצאים מפי האופנים ומפי חיות הקודש ומפי הכרובים שפותחים פיהם לומר קדוש קדוש קדוש בשעה שישראל אומרים קדוש קדוש קדוש ה' וגו':

ב מדה של גבורה מדה של רתת מדה של זיע מדה של קול מדה של חלחלה מדה של חלוק של והדריא"ל ה' אלהי ישראל שמעוטר ובא על כסא כבודו:

ג וחקוק ומלא כלו מבפנים ומן החיצון ה' ה' ועיני כל בריה אינה יכולה להסתכל לא עיני בשר ודם ולא עיני משרתיו והמסתכל בו והמציץ בו והרואה אותו אוחזתו מחזיות לגלגלי עיניו וגלגלי עיניו מפלטין ומוציאין לפידי אש והם מלהטין והם שורפין אותו האש והיוצא מפי אדם והמסתכל הוא מלהטת אותן והוא שורפת אותן מפני מה מפני דת עינים של והדריא"ל ה' אלקי ישראל שמעוטר ובא על כסא כבודו:

ד וערב ומתוק יפיו במראה יופי זיו הדר עיני חיות כדבר שנאמר (שם) קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ה מי כמלכנו בכל גאה תופש מי כיוצרנו מי כמלכנו מי כאלקינו ומי כמהו בקשר כתרים מי בששה קולות משוררים לפניו משרתי ומדות נושאי כסא כבודו הכרובים והאופנים וחיות הקדש שבכל קול שלמעלה משל חבירו ראשונה משלפניו:

פרק ה

א קול ראשון כל השומע אותו מיד מתענה ומשתטח קול השני כל המאזין לו מיד תועה ושוב אינו חוזר קול השלישי כל המאזין לו מיד נשברה גלגלת ראשו ומתנקרין בו בראש

צלעותיו קול החמישי כל השומע אותו מיד נשפך כקיתון ושברת מדרתו בכרכיו להיות כמים כדבר שנאמר (שם) קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ב מי כאלקינו מי כמלכנו מי כיוצרנו חמה מפליט ומוציא כתר ראשה (נ"ב סוד כימה) כימה וכסיל וכוכב הנוגה צוררין ויוצאין מחלוק שלו מזלות וכוכבים שמעורר ובא על כסא כבודו אור גדול היה מפליט בין עיניו כי מלך גבורות ומלך נפלאות ומלך פרישות כדבר שנאמר (שם) קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ג אמר ר' ישמעאל כל השירות הללו שמע ר' עקיבא כשירד למרכבה ותפש ולמד לפני כסא כבודו שהיו משוררין לפניו משרתיו:

ד אמר ר' ישמעאל אותו היום חמישי בשבת היה כשבאה שמועה קשה מרומי לומר תפשו מאבירי ישראל ארבעה אנשים ר' שמעון בן גמליאל ר' ישמעאל בן אלישע ור' אלעזר ור' יהודה בן בבא ושמונים אלפים תלמידים מירושלים פדיון שלהם:

ה וכיון שראה ר' נחוניא בן הקנה גזרה זו עמד והורידם למרכבה שר הפנים אמר לי עשרה נתנו ונתנו לסמא"ל הרשע שרה של רומי לומר לך והכחד מישראל כל נתח טוב ירך וכתף להשלים וגונב איש ומכרו וגו' (שמות כא טז) לפי שעמדה מדת הדין לפני הקדוש ברוך הוא ואמרה לפניו רבונו של עולם כתבת בתורתך וגונב איש ומכרו וגו' ובני ישראל שגנבו את יוסף אחיהם ומכרוהו מה בא עליהם מיד נתנה רשות לסמא"ל להכחיד עשרה גבורים תחתיהם להשלים הגזרה ושמורה לו להנקם כשיגיע עת יפקד ה' על צבא המרום במרום ואחר כך על מלכי האדמה באדמה (ישעיה כד סד) שהוא נשחט ומוטל הוא וכל שרי מלכות שבמרום כגדיים וכבשים של יום הכפורים:

פרק ו

א אמר ר' ישמעאל כל ההתראות הללו וכל התנאים הללו כי התרו והתנו בו בסמא"ל והוא אמר קבלתי עלי ויכחדו עשרה אבירים הללו:

ב אמר ר' ישמעאל מה עשה והדריא"ל ה' אלקי ישראל לא הפסיק לו לסופר כתוב גזרות ומכות גדולות שנתמלא על סמא"ל הרשע שקבל עליו כל התנאים הללו אלא נטל הוא בעצמו ניר וכתב עליו ליום נקמה שעתיד ושמור לרומי הרשעה תעלה ענן אחת ותשמור למעלה מרומי ותוריד שחין לח על האדם ועל הבהמה ועל הכסף ועל הזהב ועל כלי מתכות שלשה חדשים ואחר כך תעלה ענן אחרת ותראה את חברתה ותעמוד במקומה ששה חדשים ותוריד נגע צרעת ספחת בהרת על רומי עד שיאמר אדם הי לך רומי וכל אשר בה בפרוטה ויאמר אינה מתבקשת:

ג אמר ר' ישמעאל סח לי סגסגא"ל שר הפנים ידידי שב בחיקי ואגיד לך מה תהא על ישראל ישבתי בחיקו והיה מסתכל בי ובכה והיו הדמעות נופלות מעיניו ונופלות על פני אמרתי לו הדר זיו מרום למה תבכה אמר לי ידידי בא ואכניסך ואודיעך מה גנוז לישראל עם קדש תפשני והכניסני בחדרי חדרים ולגנזי גנזים ולאוצרות של הפנקסים ופתח והראני כמה צרות כתובות צוררות משונות זו מזו אמרתי לו הללו למי אמר לי לישראל אמרתי לו ויכולין לעמוד בהם אמר לי למחר בא ואודיעך צרות משונות מאלה למחר הכניסני לחדרי חדרים והראני צרות משונות מהראשונות אשר לחרב ולרעב ולשבי אמרתי לו הדר זיוי ישראל בלבד חטאו אמר לי בכל יום מתחדשות צרות רבות עליהם מאלה וכשנכנסים לבתי כנסיות ועונין אמן יהא שמיה רבא אין אנו מניחים אותם לצאת מחדרי חדרים:

ד בשעה שירדתי מלפניו שמעתי קול מדבר בלשון ארמי וכך היה אומר מקדשא צדיו"תא ובתולן ועולמין לבזה ובני מלכא לקטלא ודירותיה דמלכא תנטר ארמלתא ומדבחא לאסתאבו ופתורה דמתקנן יבזוניה בעלי דבבא וירושלים ליגרש וארעא דישראל לזיע:

ה כיון ששמעתי את הקול החזק נבעתי ונדמתי ונפלתי לאחורי עד שבא הדרניא"ל השר ונתן בי כח ונשמה והעמידני על רגלי ואמר לי ידיד מה עלתה לך אמרתי הדר זיו מרום שמא אין להם תקנה לישראל אמר לי ידידי בא ואכניסך לגנזי נחמות וגנזי ישועות הכניסני לגנזי ישועות גנזי נחמות וראיתי כתות של מלאכי השרת יושבין ואורגין בגדי ישועה עושין כתרי חיים וקובעין בהם אבנים טובות ומרגליות ומרקחים כל מיני בשמים וממתקין יינות לצדיקים וראיתי כתר אחד משונה וחמה ולבנה ושנים עשר מזלות קבועים בו אמרתי לו הדר זיו מרום כתרים הללו למי אמר לי לדוד מלך ישראל אמרתי לו הדר זיו מרום הראני את כבודו של דוד אמר לי המתן ידידי שעות עד שיבוא דוד מלך ישראל בכאן ותראה בגדולתו:

פרק ז

א תפשני והושיבני בחיקו אמר לי מה אתה רואה אמרתי לו אני רואה שבעה ברקים שהם רצים כאחד אמר לי בני כבוש עיניך שלא תזעזע שיצאו לקראת דוד מיד רגשו כל אופנים ושרפים וחיות הקדש ואוצרות שלג ועננ כבוד ומזלות וכוכבים ומלאכי השרת ולהוטי זבול ואומרים למנצח מזמור לדוד השמים מספרים וגו' (תהלים יט א) ושמעתי קול רעש הבא מעדן ואומר ימלוך ה' לעולם (שם קמו) ודוד מלך ישראל בראש וכל

מלכי בית דוד אחריו וכל אחד ואחד כתרו בראשו וכתרו של דוד מובהק ומשובח מכל הכתרים וזיוו הולך מסוף העולם ועד סופו:

ב כיון שעלה דוד לבית המקדש שברקיע מוכן לו כסא של אש שהוא ארבעים פרסאות גובה כפלים ארכו וכפלים רחבו כיון שבא דוד וישב לו על הכסא שמוכן לו כנגד כסא קונו וכל מלכי בית דוד יושבין לפניו וכל מלכי ישראל יושבין מאחריו מיד עמד דוד ואמר שירות ותשבחות שלא שמען אדם מעולם וכיון שפתח דוד ואמר ימלוך ה' לעולם (שם) פתח מטטרו"ן וכל פמליא שלו קדוש קדוש קדוש ה' צבאות והחיות משבחות ואומרות ברוך כבוד ה' ממקומו (יחזקאל ג' יב) ורקיעים אומרים ימלוך ה' לעולם (תהילים קמ"ו:י') והארץ אומרת ה' מלך ה' מלך וכל מלכי בית דוד והיה ה' למלך על כל הארץ (זכריה יד ט):

ג אמר ר' ישמעאל כשבאתי והודעתי זו מלפני כסא הכבוד שמחו כל החברים ועשו יום משתה ושמחה ולא עוד אלא שאמרו הנשיאים בשמחתן הביאו לפנינו מיני זמר ונשתה בהם הואיל ועתיד הדריא"ל ה' אלקי ישראל לעשות נקמה ונפלאות ופלא פלאות ברומי הרשעה ונגילה בשמחת כנור ועוגב:

ד אמר ר' ישמעאל מה עשו בית דין של מעלה באותה שעה צוו למלאכי חבלה וירדו ועשו על לופינוס קיסר ונחרצה ולא נשתייר בכל שריד ופליט ורפה אשת נעוריו וכל אמהותיו ופלגשיו היו טרופין ומוטלין לפניו כל בניו ובני ביתו וכל מחמדי עיניו:

ה מה עשו לאותו רשע ניוולוהו ונבלוהו במתיו מפני שהיו מוטלין לפניו וכיון שהיה שולח ידו כל בריה ליטול אחד ממתיו של לופינוס קיסר להניחו על מטתו לקברו היה התהום בולעו שהיה מושך יד ופולטו והיו מוטלין לפניו ולא עוד אלא שסרחו ונבאשו בכל היכל מלכותו והיו מתבייש בפני שרי המלכיות שהיו נכנסין לפניו:

פרק ח

א אמר ר' ישמעאל סח לי סורי"א שר הפנים ידידי אומר לך כל בושה וכל כלימה של אותו רשע למה על רבי חנינא בן תרדיון שהגיע יומו להורגו אמר לו מרי קיסר חזור בך על אותו חכם שלא יהרג אמר ימות הוא וכל בני ביתו ורומי תספה עמו ובדבר הזה איני חוזר:

ב אמר ר' ישמעאל סח לי סורי"א שר הפנים ידידי אל תעצב במדה זאת שאתה נפטר בה לבית עולמך שכבר מלא והדריא"ל ה' אלקי ישראל שחוק על אותו רשע ואמר הדר גאון שאני שרוי בו וכסא כבוד שסלסלו לו בין שאיני עוזב משנברא ועדי עד שאני מטעימו

טעם אור וגחלי אש כרובים ואופנים וחיות הקדש ושרפים לאותו רשע בגהנם על ידי רבי חנינא בן תרדיון:

ג שח לי סורי"א שר הפנים ידידי אומר לך מה עשה הדר טהור זיו הדר אוריה"ם ה' אלקי ישראל ואית דאמרי אוהיהי"ם ה' אלקי ישראל באותה שעה צוני וירדתי ודחפתי את לופינוס קיסר מהיכלו שהיה ישן בו בלילה והולכתי אותו בבית להקת חזירים וכלבים והכנסתי את רבי חנינא בן תרדיון והולכתי אותו בהיכלו של לופינוס קיסר למחר באו ההורגים על שנצטוו על ר' חנינא בן תרדיון לומר נפלאות יושב ועושה בבית המדרש ויושב ומלמד תורה לאבירי ישראל התיזו את ראשו ונדמה להם לופינוס קיסר כר' חנינא בן תרדיון וחתכו את ראשו:

ד ר' חנינא בן תרדיון קשר כתר מלכותו ומלך על רומי כצורת פניו של לופינוס קיסר ששה חדשים והרג ששת אלפים הגמונים אלף לחדש והעמידו בצורת ר' חנינא בן תרדיון לופינוס קיסר לפני רומי ונטלוהו והשליכוהו באש והמיתוהו ואחר החיותן של מעלה תפשוהו והטילוהו באש ובמדה זו לכל עשרה חכמי ישראל:

ה מפני שהכרוז יוצא מערבות רקיע מכריז ואומר בבית דין של מעלה מחשבה שחשבה רומי הרשעה על אבירי ישראל לאבדם והדריא"ל ה' אלקי ישראל היה מסכים ואף על פי כן אחרי הרהור שרומי הרשעה מחשבת הרי היא כאלו עשאוה:

פרק ט

א אמר רבי ישמעאל סח לי סורי"א שר הפנים ידידי אומר לך שבחו של מלך וכסאו לכך נאמר כסא כבודך על כרובי מעלה רוממת ואופני שבעה נושאים אותן ובריות כפור וקיטור ובריות דליקה מעוטרת בגאוה ובזהיון ועיני שדי נשואות בהם והיו מושכות תחתיו כאילות תחת המחרישה והיה נטוי על ראשיהם כעוז תוקף וגבורה כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ב תתהדר תתנשא תתרומם מלך מפואר מעל כסא רם ונשא נורא ומבוהל אתה שוכן בחדרי היכל גאוה מבוהלין ומזיעין ערבות הדום רגליך בקול רנה ורעש וזמרה וההמון אומרים שירה כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ג עירי גבורה ומפעמי שכינה ומכת יושר קול מגדלי שירה וגערה לקול משרתים לקול אבירים לקול משוררים כחך ערב ונעימה קדושה שוכן בהגיון להבה הם מנשאים גלגלי כסא כבוד רנה רנן מושב עליון הריע הרעיונות יפ"ב מאמר ה':

ד עטורי פאר וכתרי כתרים מרנני עליון בשיר גילה רוממו אתם לאדו להבה כי בשכינה שכינה חדר חדרי חדרים אתם חונים הפליא את שמכם משם משרתיו הבדיל אתכם משרי המרכבה המזכיר שם אחד מכם אש לוהטות אותם להבה סובבת מקפת גחלי זיו מנתזות כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ה מבטלי גזירה ומעירי שבועה מעבירי אימה משיבי קנאה מזכירי אהבה מסדרי דיעות לפני הדר גאון היכל מה לכם שאתם מרננים ופעמים לכם שאתם נוראים ופעמים לכם שאתם מבוהלים אמרו כשאופני מרכבה מהדירין ועומדין בבהלה וכשזוהר מרכבה מלא דין אנו שמחים שמחה רבה כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

פרק י

א פנים נאים פנים הדורים של יופי פנים של להבה פני ה' אלקי ישראל כשהוא יושב על כסא כבודו וסלסולו מתייא במושב הדר יופי ואז מיופי גבורת הדא מעלה מהדר חתנים וכלות בבית חופתן המסתכל בו מיד נבקע המציץ ביפיו משתפך כקיתון המשרתים אותו ביום לא ישרתוהו מחר והמשרתים אותו למחר אינם משרתים לו היום כי תשש כחו והושחרו פניהם תעלה לבן ונחשכו עיניהם אחר הדר יופי הדר של מלכם שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ב משרתים אהובים ונאים משרתים קלים מטהרים העומדים על אבן כסא הכבוד והנצבים על גלגל המרכבה כשאבן כסא הכבוד מחזר עליהם כסא גלגל המרכבה מחיצתן העומדים לימין חוזרים ועומדים לשמאל העומדים לפנים חוזרין ועומדין לאחור והעומדים לאחור חוזרין ועומדין לפנים הרואה את זה אומר זה הוא והרואה את זה אומר זה הוא קלסתר פניו של זה דומה לזה אשרי המלך שאלו משרתיו אשרי משרתיו שזהו מלכם אשרי עין הנזונת והמסתכלת באור המופלא הזה ראיה מופלא ומשונה עד מאד כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ג נהרי ששון נהרי שמחה נהרי גילה נהרי אהבה נהרי דעות נהרי רצון משתפכין ויוצאין לפניו מלפני כסא הכבוד ומתגברין והולכין בשער נתיבות ערבות רקיע מקול נגינות כנורות חיותיו מקול רנה מפי אופניו מקול זמירות צלצול כרוביו ומתגבר קול ויוצאין ברעש בשעה שישראל אומרים לפניו קדוש קדוש קדוש וגו':

ד כקול מים רבים כרעש נהרות רגלי תרשיש שרוח דרומית עוררות בהם כקול שירה של כסא הכבוד שמזכיר ומשבח למלך מפואר המון רעש גדול הרבה ואין עוזבין בו

קולות בכסא הכבוד לעזרו ולחזקו כשהוא מזמרו ומקלסו לאביר יעקב כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ה לי שמים וארץ ויורדי מרכבה אם כרובים תגידו זה אמרו לכלימה אני עושה בתפלת שחרית ובתפלת המנחה בכל יום בכל שעה שישראל אומרים קדוש קדוש קדוש ה' ולמדו אותן ואמרו להם שאו עיניכם לרקיע כנגד בית תפלתכם בשעה שאתם אומרים קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

פרק יא

א אין לי הנאה בבית עולמי שבראתי אלא בשעה שעיניכם נשואות לעיני ועיני נשואות לעיניכם בשעה שאתם אומרים לפני קדוש קדוש קדוש כי הקול ההוא היוצא מפיכם לפני כריח ניחוח:

ב והעידו להם מה עדות אתם רואים מה אני עושה לקלסתר פניו של יעקב אביכם שהיא חקוקה על כסא כבודי כי בשעה שאתם אומרים לפני קדוש קדוש קדוש כורע אני עליה ומנשקה ומחבבה ומגפפה וידי על זרועותי בשעה שאתם אומרים לפני קדוש קדוש קדוש ה' וגו':

ג מי לא יהדר למלך מהודר מי לא ישבח למלך משובח מי לא יקדש למלך מקודש שבכל יום ויום נפלאות וגבורות באות ומתרגשות לפניו משונות זו מזו כי מקבל עפעפי אפריותיו ששורר ויוצא מפיהם באותו השם שם הנכנס באזנים ויוצא בפה ומשתכח מהלב שאינו הגון לו כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

ד במקום שמזכירין אותן מאיר ומזריח מזהיר ומכסיף ועורר פטדה ויהלום ספיר נפך וברקת ושיש טהור כי מופלא ומשונה גדול שם שנברא בו שמים וארץ ונבלמו ונתלו בו כל סדרי בראשית כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' וגו' התגבהו בעלי רוממה התגברו בעלי גבורה התגאו התגאו בעלי גאוה התנשאו התנשאו בעלי זהיון כי למלכו של עולם בלבד ולכל משרתיו רוממה גבורה וגאוה וזהיון כי למשרתי גאונו נאה להתגאות ולמנטלי כסאו ראוי להתגבר:

פרק יב

א מכסא כבודו ומעלה מאה ושמונים אלפים ומאת אלפים רבבות פרסאות גבהו מזרוע ימין ועד שמאלו שבעים ושבעה רבבות פרסאות וזרועותיו כפולים על שכמו זרוע ימין קניסקי"ה שמו שמאל מתקהיאסי"ה שמו כפות ידיו ארבעת אלפים רבבות פרסאות

כל אחד ואחד כף ימין הורז"יה שמו ושל שמאל היא חששי"ה שמו למה נקרא שמו האל הגדול הגבור והנורא אמר מטטרו"ן עד כאן ראיתי רום ידידי"ה דמאריה עלמא שלום מה דודך מדוד וגו' (שיר השירים ט ה) דודי צח וגו' כל הפרשה כולה עד בנות ירושלם:

ב כי כמה גבורים הם מנטלים כסא הכבוד של מלך גבור טעונים ועומדים יום ולילה ערב ובקר וצהרים בחרדה גדולה באימה ברתת בזיעה וביראה:

ג וכי כמה כח יש בכם משרתי אלקינו שאתם משמיעין לו זכרון שם ברום עולם אין חקר ואין מספר בקול בתקף גזרת שמים עליכם יורדי מרכבה ואם לא תגידו ותאמרו מה ששמעתם ותעידו מה שראיתם על פנים:

ד פנים של רוממה פנים של גבורה פנים של גאוה פנים של זהיון שמתנשאות מתנטלות מתרגשות ומתגדלות הפנים מתגהות ומתגברות שלש פעמים בכל יום ויום במרום ואין בני אדם יודעים ומכירים בהם כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו':

פרק יג

א כשמלאך הפנים נכנס לסלסל ולסדר לכסא כבודו ולהכין מושב לאביר יעקב אלף אלף כתרים קושר לאופני הוד לכל אחד ואחד מהם בראשו אלף אלף פעמים כורע ונופל ומשתטח לפני כל אחד ואחד מהן שני אלפים כתרים קושר לכרובי כבוד לכל אחד ואחד מהן בראשו ושני אלפים פעמים כורע ונופל ומשתטח לפני כל אחד ואחד מהן שלשת פעמים אלפים כתרים קושר לחיות הקדש לכל אחד ואחד מהן בראשה ושלשת אלפים פעמים כורע ונופל ומשתטח לפני כל אחת ואחת מהן ששה אלפים כתרים קושר לנוגה אור לו ולשמונת אלפים אלפי אלפים ורוב ריבי רבבות כתרים ששה אלפים פעמים כורע ונופל ומשתטח לכל אחד מהן שנים עשר אלפים כתרים קושר לבזק לו ולששה עשר אלף אלף אלפי אלפי אלפים רוב רובי ריבי ריבי רבבות רבבות כתרים שנים עשר אלפים פעמים כורע ונופל ומשתטח לפני כל אחד ואחד מהן:

ב בבקשה מכם מדות נושאי כסא הכבוד בלב שלם ובנפש חפצה ויגדילו גילה ורנה שירה וזמרה לפני כסא כבודו של טוטרוסיא"י נבו"ב מרתצע"ן ואית דאמרי נדי"ב מתרצע"ן ה' אלקי ישראל ופותח לבו בשעת תפלת בניו וידרש וימצא להם ליורדי מרכבה בשעה שהן עומדין לפני כסא כבודו:

ג בכל יום ויום בהגיע עלות השחר מלך הדור יושב ומברך לחיות לכם חיות אני אומר לכם בריות אני משמיע חיות חיות נושאות כסא כבודי בלב שלם ובנפש חפצה תתברך שעה שיצרתי אתכם ותתרומם המזל שיצרתי אתכם בו יאיר אור אותו יום שעליתם

במחשבה על לבבי שאתם כלי חמדה שתקנתי ושיכללתי אתכם בו כי החרישו לי קול יצורי שבראתי ואשמע ואאזין לתפלת בני:

ד בכל יום ויום בהגיע תפלת המנחה מלך הדור יושב ומרומם לחיות עד שלא יכלה דבר מפיו חיות הקודש יוצאות מתחת כסא הכבוד ופיהם מלא רנה בכנפיהם מלא גילה ידיהם מנגנות ורגליהם מרקדות ומקיפות וסובבות את מלכם אחת מימינו ואחת משמאלו אחת מלפניו ואחת מאחריו ומגפפות ומנשקות אותו ומפרעות פניהם הן מפרעות ומלך הכבוד מכסה פניו והיה ערבות רקיע מתבקע מפני מלך הדר זיו יופי תואר חמדת חמלת תאות זוהר הנזר שבה מראה פניהם כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות:

פרק יד

א מבטלי גזרה מפירי שבועה מעבירי חימה משיבי קנאה מזכירי אהבה אהבתו של אברהם אבינו לפני מלכם כשהיו רואין אותו שהוא כועס על בניו מה הן עושין מחבטין כתריהן ומתירין את מתניהן ומכים על ראשם ונופלים על פניהם ואומרים התר התר יוצר בראשית סלה סלה אביר יעקב מחול מחול קדוש ישראל כי אדיר מלכים אתה:

ב מלך נורא מלך מבוהל מלך יקר ונכבד למה לך איבה עם זרע אברהם למה לך קנאה עם זרע יצחק למה לך תחרות עם זרע יעקב כי קנין שמים וארץ קראת אותם ויוצאות קרנות מתחת כסא כבודו פמיליות פמיליות ותוקעות ומריעות ומברכות:

ג ברוכים אתם מלמדי זכות על בני שבח לכם מסלסלי אבות וכל צבא מרום כבוד וגדולה עשו להם אדר"ו אט"ה סע"ן עוד"י פצ"ת ה' אלקי ישראל היו נקראיך הרי הוא אומר (ד"ה א כט יא) לך ה' הגדולה והגבורה וגו' ואומר (תהלים קד כד) מה רבו מעשיך ה' וגו' לכך נאמר תתהדר תתרומם ותתנשא מלך מפואר תתברך ותתקדש טוטרוסיא"י ה' אלהי ישראל:

ד שהוא נקרא טוטרוסיא"י טוטרוסי"ה טוטרותי"ה טוטרוסי"ה טוטרוסיא"ל טוטרוסי"ג טוטרוסי"ך טוטרוסי"ף טוטרוסי"ץ טוטרוסי"ש טוטרוסי"ב טוטרוסי"ן טוטרוסי"ס טוטרוסי"ע טוטרוסי"ק טוטרוס"ת צורט"ג והדריא"ל אשרוליא"י (וסימן דהדא הלכתא למגרס אילון שמהתא דברכתא מטורסיא"י ועד טוטורוסי"ת ניגרוס הדא מסורתא יה אחל גך פץ שבנ"ס עק"ת):

פרק טו

א אמר רבי ישמעאל כיון שראה ר' נחוניא בן הקנה את רומי הרשעה שנטל עצה על אבירי ישראל לאבד אותם עמד וגילה סודו של עולם מדה שהוא דומה למי שהוא ראוי להסתכל במלך וכסא בהדרו ויופיו וחיות הקדש בכרובי גבורה ובאופני שכינה כבזק מבוהל בחשמל נורא ברגיון שמוקף סביב לכסא בגישרין ובשלהביות שמתגברות ועולות בין גשר לגשר ובאבק עשן ובריח זו שהיה מעלה כל אבק גחליו שהיה מחופה ומכסה את כל חדרי היכל ערבות רקיע בערפלי גחליו וסורי"א שר הפנים עבד טוטרכיא"ל ה' גאה:

ב למה דומה זו לאדם שיש לו סולם בתוך ביתו לכל מי שנקי ומנוער מעבודה זרה וגלוי עריות ושפיכות דמים וחלול השם ועזות פנים ואיבת חנם וכל עשה ולא תעשה שומר:

ג אמר ר' ישמעאל אמר לי ר' נחוניא בן הקנה בן גאים אשריו ואשרי נפשו שכל מי שנקי ומנוער משמונה מדות חללו שטוטרכיא"ל ה' וסורי"א עבדו מואס בהם:

ד יורד ומסתכל בגאוה נפלאה ושררה משונה גאוה של רוממה ושררה של זיהיון שהן מתרגשות לפני כסא כבודו פעמים בכל יום ויום במרום מיום שנברא העולם ועד עכשיו לשבח שטוטרכיא"ל ה' מתנהג בה במרום:

פרק טז

א אמר רבי ישמעאל כיון ששמעו אזני התראה הזאת תשש כחי אמרתי לו רבי אם כן אין לדבר סוף שאין לך אדם שהנשמה בו שנקי ומנוער משמונה מדות הללו אמר לי בן גאים ואם לאו עמוד והביא לפני כל גבורי חבורה וכל אדירי ישיבה ואומר לפניהם הרזים הסתורין הכבושין נפלאות ועריגת המסכת ששכלול העולם וסלסולו עומד עליה ושפוד שמים וארץ שכל כנפי ארץ ותבל וכנפי רקיעי מרום קשורין תפורין ומחוברין תלוין ועומדין בו ונתיב סולם מרום שראשו אחד בארץ וראשו אחד על רגל ימין כסא כבוד:

ב אמר רבי ישמעאל מיד עמדתי והקהלתי את כל סנהדרין הגדולה וקטנה למבוי הגדול השלישי אשר בבית ה' ואני יושב על ספסל של שיש טהור שנתן לי אלישע אבי מחפץ יולדתי שהכניסה לו בכתובתה:

ג ובא רבן שמעון בן גמליאל ורבי אליעזר הגדול ורבי אלעזר בן דמה ור' אליעזר בן שמוע ור' יוחנן בן דהבאי וחנניה בן חכינאי ויונתן בן עוזיאל ור' עקיבא ור' יהודה בן בבא באנו וישבנו לפניו והיו כל המון חבירים עומדין על רגליהן כי היו רואין כוביות של אש

ולפידי אור שמפסיקין ביניהם ובינינו ור' נחוניא בן הקנה יושב ומסדר לפניהם את כל דברי מרכבה ירידה ועליה היאך יורד מי שיורד והיאך יעלה מי שיעלה:

ד וכיון שהיה אדם מבקש לירד למרכבה היה קורא אותו לסורי"ה שר הפנים ומשביעו מאה ושנים עשר פעמים בטוטרוסיא"י ה' שהיה נקרא טוטרסיא"י צורט"ק טוטרכיא"ל טופנ"ר אשרוליא"י זבודיא"ל וזהרריא"ל טנדא"ל שוק"ד הוזי"א דהיבורי"ן ואדירירו"ן ה' אלקי ישראל:

ה שלא יוסיף על מאה ושנים עשר פעמים ולא יגרע מהם או מוסיף או גורע דמו בראשו אלא פיו יוצא שמות ואצבעות ידיו מאה ושנים עשר יספרו מיד יורד ושולט במרכבה:

פרק יז

א אמר רבי ישמעאל כך אמר ר' נחוניא בן הקנה בשבעה היכלות יושב טוטרסיא"י ה' אלקי ישראל חדר בתוך חדר ובפתח כל היכל והיכל שומרי הסף שמונה ארבעה מימין המשקוף וארבעה לשמאל המשקוף:

ב אלה שמותם של שומרי פתח היכל הראשון דהביא"ל וקשריא"ל גהוריא"ל ובזתיא"ל טופהיא"ל ודהריא"ל מתקיא"ל ושויא"ל ואית דאמרי שיביא"ל:

ג אלה שמותם של שומרי פתח היכל השני טגריא"ל ומתפיא"ל סרהיא"ל וערפיא"ל שהרריא"ל וסטריא"ל רגעיא"ל וסהיביא"ל:

ד אלה שמותם של שומרי הפתח היכל השלישי שבוריא"ל ורצוציא"ל שלמיא"ל סבליא"ל וזהזהיא"ל הדריא"ל ובזריא"ל:

ה אלה שמותם של שומרי פתח היכל הרביעי פחדיא"ל וגבורתיא"ל כזויא"ל ושכיניא"ל ושתקיא"ל וערביא"ל וכפיא"ל וענפיא"ל:

ו אלה שמותם של שומרי פתח החמישי תחיא"ל ועוזיא"ל גטיא"ל גטהיא"ל וסעפריא"ל גרפיא"ל וגריא"ל דריא"ל ופלטריא"ל:

ז אלה שמותם של שומרי פתח היכל הששי רומיא"ל וקצמיא"ל גהגהיא"ל וארסברסביא"ל עגרומיא"ל ופרציא"ל ומחקיא"ל ותופריא"ל:

ח ובפתח היכל השביעי זקופין ועומדין כל הגבורים עריצים עזים וקפוים נוראים ומבוהלים גבוהים מהרים ולטושים מגבעות קשתותם דרוכות והן בפנים חרבות לטושות והן בידיהם וברקים טורדין ויוצאין מגלגלי עיניהם וכוביות אש מחוטמם ולפידי גחלים מפיהם וכובעים ושריונות הן מעוטרין ורמחים וחניתות תלויות להם בזרועותם:

פרק יח

א סוסיהם סוסי חשך סוסי צלמות סוסי אפילה סוסי אש סוסי דם סוס ברד סוסי ברזל סוסי ערפל סוסים שרוכבים עליהם העומדים על אבוסי אש ומלאים גחלי רתמים ואוכלים גחלים מתוך אבוסיהם כשיעור ארבעים סאה בפה אחד לשיעור פה כל סוס וסוס שלשה כשיעור פתח מאבוסי של קיסריה:

ב ונהרי אש בצד אבוסיהם והיו שותים כל סוסיהם כשיעור אמת המים שיש בנחל קדרון שמוציאה ומחזקת כל מימי גשמים של ירושלים והיה שם ענן למעלה מראשם מזלף דם למעלה מראשם שלהם ושל סוסיהם וזהו סימן ומידה של שומרי פתח היכל השביעי וסוס כל פתח ופתח כל היכל והיכל:

ג והיו עולין כל בעלי יורדי המרכבה ואינם נזוקים אף שהיו רואים כל היכל זה ויורדים בשלום ובאים ועומדין ומעידין ראיה נוראה ומבוהלה ומה שאין בו בכל היכל של מלכי בשר ודם מברכין ומשבחין ומקלסין ומפארין ומרוממין ומהדרין ונותנין כבוד ותפארת וגדולה לטוטרוסי"א ה' אלקי ישראל ששמח ביורדי מרכבה והיה יושב ומצפה לכל אחד ואחד מישראל אימתי ירד בגאוה מופלאה ושררה משונה בגאוה של רוממה ושררה של זיהיון שמתרגשות לפני כסא הכבוד שלשה פעמים בכל יום במרום ומשנברא העולם ועד עכשיו לשבח:

ד מלך ישר מלך נאמן מלך אהוב מלך נחמד מלך סומך מלך עלוב מלך עניו מלך צדיק מלך חסיד מלך קדוש מלך טהור מלך ברוך מלך גאה מלך גבור מלך חנון מלך רחום מלך מלכי המלכים:

ה ואדון הכתרים מחמד ומצפה טוטרוסא"י ה' אלקי ישראל במדה שמצפה לגאולה ולעת ישועה ששמורה להם לישראל אחר חרבן הבית השני האחרון ואימתי ירד היורד למרכבה מתי יראה בגאות מרום מתי ישמע קץ ישועה מתי יראה עין לא ראתה מתי יעלה ויגיד לזרע אברהם אוהבו:

פרק יט

א אמר ר' ישמעאל כשאתה בא ועומד על פתח היכל הראשון טול שני חותמות בשתי ידיך אחד של טוטרוסיא"י ה' ואחד של סורי"א שר הפנים של טוטרוסיא"י ה' הראה אותו לעומדים לימין ושל סורי"א הראה אותו לעומדים לשמאל מיד בהביא"ל השר שהוא ראש פתח היכל הראשון ופקיד על היכל ראשון ועומד לימין המשקוף וטופהיא"ל שר העומד לשמאל המשקוף עמו מיד תופסין אותך ומשלימין ומזהירין עליך לטגריא"ל

השר שהוא ראש פתח היכל השני ועומד מימין המשקוף ומתפיא"ל השר העומד לשמאל המשקוף עמו:

ב והראה אותם שתי חותמות אחד של אדריהרו"ן ה' ואחד של אוהזיי"א שר הפנים של אדריהרו"ן הראה אותו לעומדים לימין ושל אוהזי"א שר הפנים הראה אותו לעומדין לשמאל מיד תופסין אותך אחד מימינך ואחד משמאלך עד שמוליכין ומוסרין אותך ומשלימין אותך ומזהירין עליך לשבוריא"ל השר שהוא ראש פתח היכל השלישי ועומד לימין המשקוף ורצוציא"ל השר העומד לשמאל עמו:

ג והראה אותם שתי חותמות אחד של צורת"ק ה' ואחד של דהביורו"ן שר הפנים של צורת"ק ה' הראה אותו לעומדין לימין ושל דהביורו"ן שר הפנים הראה אותו לעומדין לשמאל מיד תופסין אותך אחד מימינך ואחד משמאלך ומוליכין לפניך שני שרים מלפניך ושני שרים מאחריך ומשלימין אותך עד שמוליכין אותך ומזהירין עליך לפחדיא"ל השר שהוא ראש פתח היכל הרביעי ועומד לימין המשקוף וגבורתיא"ל השר העומד לשמאל המשקוף עמו:

ד והראה אותם שני חותמות אחד של זבודיא"ל ה' ואחד של מרגיויא"ל שר הפנים של זבודיא"ל הראה לאותן העומדין לימין ושל מרגיוא"ל שר הפנים הראה לאותן העומדין לשמאל מיד תופסין אותך אחד מימינך ואחד משמאלך עד שמוליכין אותך ומוסרין אותך ומשלימין אותך ומזהירין עליך לתחיא"ל השר שהוא ראש פתח היכל החמישי ועומד לימין המשקוף ועוזיא"ל השר העומד לשמאל המשקוף עמו:

ה והראה אותם שני חותמות אחד של טוטרביא"ל ה' ואחד של זהפניריא"י שר הפנים של טוטרביא"ל ה' הראה אותו לעומדין לימין ושל זהפניריא"י שר הפנים הראה אותם לעומדים לשמאל מיד תופסין אותך שלשה שרים מלפניך ושלשה שרים מאחריך וכו':

ו מפני ששומרי היכל הששי היו משחיתין ביורדי מרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות והיו מצוין עליהן ומכין אותן ושורפים אותם ומעמידים אחרים במקומיהם ואף אחרים העומדים תחתיהם כך היא מדתם אינם מתיראים ומעלים ללב לומר למה אנו נשרפים וכי מה הנאה יש לנו שאנו משחיתין ביורדי מרכבה ולא ביורדי מרכבה שלא ברשות ועדיין כך היא מדתם של שומרי פתח היכל הששי:

פרק כ

א אמר ר' ישמעאל אמרו לי כל חבורה בן גאים אתה מושל באור של תורה כרבי נחוניא בן הקנה ראה אם החזרתו וישב אצלינו מצפיה שהיה מציץ ויאמר לנו מה הוא מיורדי

המרכבה ולא ביורדי מרכבה שהן פוגעין בהן שומרי היכל הששי ולא היו נוגעין ביורדי מרכבה כל עיקר מה הפרש בין אלו לאלו:

ב אמר רבי ישמעאל מיד נטלתי מטלית של מילת פרח בה ונתתי אותה לרבי עקיבה ורבי עקיבה נתנה לעבד שלנו לומר לך והעמד מטלית זו אצל אשה שטבלה ולא עלתה לה טבילה והטבילה שאם תבוא אותה האשה ותאמר מדת וסתה לפני חבורה בידוע שאחד אוסר ורוב מתירין אמרו לאותה אשה געי בה במטלית זו בראש אצבע צרדה של יד ואל תדרכי ראש האצבע עליה אלא כאדם שנוטל עצה מגלגל עיניו שנפלה מדחה אותה ברמיזה:

ג הלכו ועשו כן והניחו את המטלית לפני רבי ישמעאל נעץ בה מורביא של הדס מלאה פלייטון ששרו באפלסמון נקי והניחוהו על ארכובותיו של רבי נחוניא בן הקנה מיד פטרוהו מלפני כסא הכבוד שהיה יושב ורואה בגאוה מופלאה ושררה משונה בגאוה של רוממה ושררה של זיהיון שמתרגשות לפני כסא הכבוד שלשה פעמים בכל יום ויום במרכבה משנברא העולם ועד עתה לשבח:

ד ובקשנו ממנו מי הוא מיורדי מרכבה ולא מיורדי מרכבה אמר לנו אלו בני אדם שהיו לוקחין אותם יורדי מרכבה ומעמידין אותם למעלה מהם ומושיבין אותם לפניהם ואומרין להם צפו וראו והאזינו וכתבו כל מה שאני אומר וכל מה שאנו שומעין מלפני כסא כבוד ואותם בני אדם אינם הגונים לכך לפיכך היו פוגעין בהן שומרי פתח היכל הששי היו זהירין שתבררו לכם בני אדם כשרים והן מחברים הבדוקין:

ה כשאתה בא ועומד על פתח היכל הששי והראה שלשה חותמות של שומרי פתח היכל ששי לקצפיא"ל השר שחרבו שלופה בידו וטורדין ויוצאין ממנה ברקים והיה מעורכה על כל מי שאינו ראוי להסתכל במלך וכסא ואין כל בריה שממחה בידו וחרבו שלופה צווחת ואומרת חבל ושמד במשקוף של ימין:

ו ואחד של דומיא"ל וכי דומיא"ל שמו והלא אביר גהידריה"ם שמו למה נקרא שמו דומיא"ל אמר רבי ישמעאל כך אמר ר' נחוניא בן הקנה בכל יום ויום בת קול יוצאת מערבות רקיע ומכריז ואומר בית דין של מעלה כך אומרים טעו"ם ובר מנצ"ה זפוכי גש"ש געש"ת ה' אלקי ישראל קרא אותו דומיא"ל על שמי ומה שאני רואה מחריש כך דומיא"ל רשות שלי משקוף של ימין והוא אתו קצפיא"ל השר ואין לו עליו לא איבה ולא שנאה ולא קנאה ולא תחרות אלא אלו לכבודי ואלו לכבודי:

פרק כא

א זהרריא"ל ופעלי פעליו שני חותמות הללו הראה מי שהוא לקצפיא"ל וברוניי"ה הראה לדומיא"ל השר שר ישר ועלוב מיד היה קצפיא"ל השר דורך קשתו ועטש ומביא לך רוח סערה ומושיב אותך בקרון של נוגה ומתקיע לפניך כשיעור שמונת אלפים רבבות קרנים ושלשה אלפים רבבות שופרות וארבעת אלפים רבבות חצוצרות ודומיא"ל השר תופס דורן והולך לפניך:

ב ומה דורן אמר רבי ישמעאל כך אמר רבי נחוניא בן הקנה רבי דורן זה שהיה דומיא"ל השר תופס לפני קורין של אותו אדם שזוכה ויורד למרכבה לא דורון של כסף או של זהב אלא שזוכין לאותו אדם ולא היו שואלין אותו לא בהיכל ראשון ולא בהיכל שני ולא בהיכל שלישי ולא בהיכל רביעי ולא בהיכל חמישי ולא בהיכל ששי ולא בהיכל שביעי אלא הוא מראה להם חותמו ועוזבין אותו ונכנס:

ג ובפתח היכל ששי דומיא"ל השר שומר הסף של ימין של פתח היכל ששי היושב על ספסל של יתוק טהור שבו זיו מאורות רקיע כבריתו של עולם אדסטא"ן ואיר"ן אדסטא"ר וכפינ"ו שמנו"ש עכשנ"ה ה' אלקי ישראל ודומיא"ל השר מקבל אותו בסבר פנים יפות ומושיבו על ספסל של יתוק טהור ויושב אצלו על ימינו:

ד והוא היה אומר שתים לפניך אני מעיד ומתרה אין היורד למרכבה אלא מי שיש בו שני מדות הללו מי שקרא ושנה תורה נביאים וכתובים ושונה משניות הלכות ואגדות ופתרון הלכות אסור והיתר ומי שקיים כל תורה כולה ושומר כל האזהרות וכל חוקים ומשפטים ותורות שנאמרו למשה בסיני:

פרק כב

א ואם אמר יש בי שתי מדות הללו מיד היה דומיא"ל השר נזקק לו גבריא"ל הסופר וכותב לו את הנייר בסיקרא של קרון של אותו אדם לומר כך וכך תורתו של פלוני וכך וכך מעשיו ומבקש ליכנס לפני כסא הכבוד:

ב וכיון שהיו רואין אותו שומר פתח היכל השביעי לדומיא"ל וגבריא"ל וקצפיא"ל שהם באים לפני קרון של אותו אדם שזוכה ויורד למרכבה מכסיף פניהם ויושבים שהיו זעופים מתירים הקשתות הדרוכות ומחזירין החרבות הלטושות אל פדנן אף על פי כן צריך להראות להם בחותם גדול וכתר נורא של אע"ר סוב"ר מצוגיי"ה ובעשפט"ש ה' אלקי ישראל והיו נכנסין כבודו והיו מוציאין לפניו כל מיני זמר ושירה והיו מזמרין ובאין לפניו עד שמעלין אותו ומושיבין אותו אצל הכרובים ואצל האופנים ואצל חיות

הקודש והוא רואה נפלאות וגבורה גאוה וגדולה וקדושה וטהרה אימה וענוה וישרות באותו שעה:

ג אמר רבי ישמעאל שמו כל החברים מדה זאת לאדם שיש לו סולם בתוך ביתו שעולה ויורד בו ואין כל בריה שממחה בידו ברוך אתה ה' אל חכם הרזים ואדון הסתרים אמן אמן:

ד אמר רבי ישמעאל זעף לי רבי שמעון בן גמליאל אמר לי כמעט רגע כגפננו זה פטריא"י ה' אלקי ישראל מפני מה היה לך שגגת זדון עמנו כסבור אחרי שיונתן בן עוזיאל אדם קטן מישראל הוא מה אם סתם ובא ועמד על פתח היכל שביעי:

ה אמר רבי ישמעאל מיד הלכתי וכעסתי כנגד נחוניא בן הקנה לאמר נשיא כעס למה לי חיים אמר לי בן גאים אם לזו מה כבודי עליכם שמתי בפיכם תורה נביאים וכתובים משנה ומדרש הלכות ואגדות ופיסקי הלכות אסור והיתר אלמלא סתרי תורה שגנזתי מכם כלום באתם ונראתם לפני יודע אני על מה באת לא באת אלא על שומרי היכל השביעי:

פרק כג

א לך אמור לנשיא לכל שומרי ששה פתחי היכלות יש רשות להזכיר את שמותם וליגע בהם אבל שומרי פתח היכל השביעי ממשמע שלהם מבוהל אדם היכן יוכל ליגע בהם לפי שכל אחד ואחד מהם שמו נקרא על שם מלכו של עולם ולא פרשתי אותם עכשיו שאתם אומרים לי פרוש בואו ועמדו על רגליכם כל אחד מכם כששמו יוצא מפי כרעו ותפלו על פניכם מיד באו כל גבורי חבורה וכל אדירי ישיבה ועמדו על רגליהם לפני רבי נחוניא בן הקנה והסופרים כותבים והם נופלים:

ב אלה שמותם של שומרי פתח היכל השביעי הפרש של עליה חורפניא"ל זהפטריא"י ה' אלקי ישראל שר ונכבד ונחמד ונורא אבירזהיא"י כבפא"ל ה' שר ונחמד נכבד ונורא אטרגיא"ל ה' חטרוגיא"ל בנגא"ל ה' ה"ש שר ונכבד ונחמד ונורא ומבוהל ויקר ומפואר ועוז ואדיר ססטיטיא"ל ה' שר נכבד ונחמד ונורא ומבוהל ויקר ומפואר ועוז ואדיר ואמיץ ענפיא"ל ה' שר נחמד נורא ומבוהל ויקר ומפואר ועוז ואדיר ואמיץ ששמו נזכר לפני כסא כבודו שלשה פעמים בכל יום ויום במרום מיום שנברא העולם ועד עכשיו לשבח מפני מה שטבעת של חותם שמים וחותם הארץ מסורה בידו:

ג וכיון שהיו כל מי שבמרום רואין אותו כורעים ונופלים על פניהם ומשתטחין לפני מה שאין כן במרום ואם תאמר לפני שר הפנים משתחוים אלא חוץ מן העומדים לפני

כסא הכבוד שאין משתחוים לו לשר הפנים ולפני ענפיא"ל השר הם משתחוים ברצון וברשות אטרט"ס רבי הגדול אפימיא"ל שמ"ה ברצ"ע ה' אלהי ישראל:

ד אלה שמותם של פתח היכל שביעי של ירידה שאלו שהפרשתו שמותם של טופיא"ל ולביא"ל עליה טרפיא"ל ה' שר נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא אבירזהא"י ה' דלקוקיא"ל ה' שר נכבד ונחמד ונורא שהיה נקרא לבבפיא"ל ה' יקריא"ל ה' שר נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא אטריגיא"ל ה' ישישיא"ל ה' שר נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא בנאנ"א ה' טרפיא"ל ה' שר נכבד נחמד ונורא שהיה נקרא זוהליא"ל ה' ענפיא"ל ענפיא"ל ה' שר נכבד ונחמד ונורא שהיה נקרא שופסיא"ל ה' חזק ישר ואמיץ:

ה ולמה נקרא שמו ענפיא"ל מפני ענף כתרי כתרים שהיה מונח בראשו חופה ומתכסה את כל חדרי היכל ערבות רקיע כיוצר בראשית מה יוצר בראשית כתוב מקרא עליו כסה שמים הודו (חבקוק ג ג) אף ענפיא"ל השר עבד שנקרא על שם רבו כך ולמה חביב מכל שומרי ששה פתחי היכלות מפני שפותח פתח היכל השביעי ומאתים תשעים ושש פנים יש בכל חיות הקדש נגד פתח היכל השביעי:

פרק כד

א גדולה מכלם חמש מאות ושתים עשרה עינים יש בארבע חיות נגד פתח היכל השביעי פנים של צורת אדם פנים של ששה עשר פנים יש בכל חיה וחיה נגד פתח היכל השביעי:

ב וכיון שהיה אותו אדם מבקש לירד במרכבה היה ענפיא"ל השר פותח דלתות היכל השביעי והיה אותו אדם נכנס ועומד על מפתן פתח היכל השביעי וחיות הקדש נושאות בו חמש מאות ושתים עשרה עינים וכל עין ועין מעיני חיות הקדש פקועה כשיעור כברה גדולה של נוצרים ומראה עיניהם כברקים ירוצצו חוץ מעיני כרובי הגבורה ואופני השכינה שהם דומים ללפידי אור ושלהביות גחלי רתמים:

ג והיה אותו אדם זיע ומזדעזע ומרתיע ומתבהל ונבהל ומתעלף ונופל לאחוריו והיה סומכו ענפיא"ל השר הוא וששים ושלשה שומרי שבעה פתחי היכלות והיו כולם עוזרין אותו ואומרים אל תירא בן זרע אהוב הכנס וראה מלך ביופיו ואין אתה נשחת ואין אתה נשרף:

ד מלך אביר מלך אדיר מלך אדון מלך ברוך מלך בחור מלך ברוק מלך גדול מלך גבור מלך גאוה מלך דעת מלך דגול מלך דורש מלך הדור מלך הוד מלך הון מלך ועד מלך ותיק מלך ועד מלך זוכר מלך זכאי מלך זהר מלך חי מלך חנון מלך חסיד מלך טוב מלך טהור מלך ישר מלך יקר מלך ישועה מלך כביר מלך כתר מלך כבוד מלך לב מלך לקיח

מלך לוהט מלך מבין מלך מוריש מלך מעשיר מלך נאה מלך נאמן מלך נצח מלך סוד מלך שכל מלך עלוב מלך עוזר מלך עניו מלך פאר מלך פלט מלך פודה מלך צדיק מלך צהלה מלך צח מלך קדוש מלך קרוב מלך קלוס מלך רנה מלך רחום מלך רך מלך שומע מלך שוקט מלך שאנן מלך תאר מלך תם מלך תומך ברוך הוא:

ה והם נותנין בו כח מיד תוקעין קרן ממעל לו לרקיע אשר על ראשם וגו' (יחזקאל א כה) וחיות הקדש מכסים פניהם וכרובים ואופנים מחזירין פניהם והוא עומד נפנה ועומד לפני כסא כבודו:

פרק כה

א כיון שעומד לפני כסא כבודו פותח ואומר שירה שכסא כבוד משורר בכל יום ויום תהלה ושירה וזמרה ברכה ושבח והלל וקלוס תודה והודיות נצוח נגון הגיון גילה צהלה שמחה וששון רננות נועם ענוה גאוה נוה אמת צדק ויושר סגולה פאר ועוז עלוץ ועלוז ועלוי ונחת ומנוחה ונחמה ושלוה והשקט ושלום שאנן בטח וטובה וחיבה וחמלה חן וחסד ויופי תואר חמדה הדר חמלת זיו זוהר זכות זורח הופע עיטור נוגה אור ענף סגוף פלאות וישע רוקח ממולח מאור אדירות עזירות עריצות כח גובה ויקר חזק ממשלה ואמיץ ורצוי רוממה וזהיון עזוז וגבורה וחוג קדושה וטהרה ונקיון גאוה גדולה ומלכות הוד כבוד ותפארת להההרריא"ל ה' אלקי ישראל מלך מפואר ומעוטר ברקמי שיר המעוטר בתפארת המהודר בהוד וכבוד והדר עטרת גאוה כתר נוראות ששמו ערב לו וזכרו מתוק וכתר הדר לו הודו נאה והיכלו מהדר לו ומשרתיו מנעימים לו וישרים עזוזו ונפלאותיו מלך מלכי המלכים ואלקי האלקים ואדוני האדונים הנשגב בקשרי מלכות המוקף בענני נוגה גיד שבענף כסה שמים הודו (חבקוק ג ג) וכבודו הופיע ממרום מפיו נתבערו תהומות מתוארו נתזו שחקים וכל עצים ישמחו בדברו וירננו דשאים בשמחתו:

ב בם מלך אהוב ונחמד ונקה וגאה ומתגאה על גאים ומתגבר על כל יצורים פאר למלכים ותהלה לבחורים ענוה לעלובים ערב בפי כל קוראיו מתוק למיחלי שמו טוב בכל דרכיו ישר בכל מעשיו זך בעצה ובדעת ברור בבינה ובעלילה דיין בכל הנשמה ועד בכל דבר ושופט בכל דבר אביר בחכמה ובכל רז אדיר בקדושה ובטהרה:

ג מלך אמת ויחיד מלך זך במעשיו ומכלכל יצוריו מלך חי וקיים מלך ממית ומחיה מלך יוצר כל ברכה ומכין כל טובה מלך ברוך מלך יחיד ונכבד ואדיר וישיש עוזר ועניו קדוש וטהור צדיק אמת וישר נאמן וחזק מלך מובהק שהוא חילול על כל קשרי גאוה ומתוקן על עמודי פאר בחדרי היכל צופה במסתרים ורואה במעמקים ומביט במחשכים ובכל

מקום שהוא שם ולא להשיב על דברו וחפצו לא להסיר ואין מקום לנוס ממנו ולא לסתר להחבא מפניו:

ד תמלוך לעולמים מלך רחום וחנון סולחן ומחלן מגלגל ומעביר תתהדר בכל שיר תתרומם על כסא כבודך תתיקר על כל חמדתך תתקלס בכל רננות תשתבח בכל התשבחות תתהלל בכל התהלות תתגדל לעולמים תתקדש לעולמי עד טוטרוסיא"י ה' אלקי ישראל ה' מי כמוך טוטרוסיא"י ה' אלקי ישראל בעל גבורות לך טוטרוסיא"י ה' אלקי ישראל יהלל כסא כבודך לך יתנו גאות ורבות עוז ותפארת לך יחזקו לך יאמצו לך יחדשו לך ירננו לך ישיחו לך יברכו לך ישבחו לך ירוממו לך יפארו לך ינשאו לך יגדלו לך יהדרו לך יהללו לך יקלסו לך יקדשו לך טוטרוסיא"י ה' אלקי ישראל משרתיך יכתירו כתרים לך וישירו לך שיר חדש וימליכוך לנצח נצחים ותקרא אחד לעולם ועד כי אתה ה' אלקי ישראל גבור חיל ורב להושיע אל חכם לממשלתך חכם למלכותך ברוך אתה ה' חכם הרזים ואדון הסתרים אמן ואמן:

פרק כו

א וארא כעין חשמל (יחזקאל א כז) זה נזקק ובורר אם ראוי לירד במרכבה אם לאו אם ראוי לירד במרכבה כיון שאומר לו הכנס ואינו נכנס חוזרין ואומרין לו הכנס ומיד נכנס היו משבחין אותו בודאי לומר זה מיורדי מרכבה אבל אם אינו ראוי לירד במרכבה כיון שאומרים לו הכנס והוא נכנס מיד מטילין עליו אלפים מגזרי ברזל:

ב מפני ששומרי פתח היכל ששי היו עושים כמי שמטילים עליו אלף אלפי גלי מים ואין שם אפילו טפה אחת אם אמר מים הללו מה טיבן מיד רצין אחריו בסקילה ואומרין ריקה שמא מזרעו של מנשקי העגל שאין אתה ראוי לראות במלך וכסאו לא זז משם עד שמטילין עליו אלף אלפים מגזרי ברזל:

ג אתה פועל גבורות מחדש חדשות בריותיו מחדש בכל יום ויום משרתיו מאש זריז ומזהיר בתוך רבבות זונח שנאה וקנאה איבה ותחרות מרחיק כעס מפיר קצף מריבה כל חי וטוב כרובי כבודך אש ומתנאה על כרובי אש על השרפים שרפי להב סביבות כסאך עומדים זה לזה משמיעים סולו לרוכב בערבות רוב ברכה ושבח וקלוס שיר ותודה והודיות פאר לחש ענוה וחסד לאביר לאמיץ לאדיר לברור לבחור לבחון לגבור לגאה לגבוה בפיהם שירה וזמרה בלשונם רננות תנומה אין להם לא לילה ולא יום אלא כאור נוגה זמרה והלל:

ד אתה הוא אדון הגדול הגבור והנורא הברוך הגבור הדגול ההדור הותיק הזכאי החסין הטהור הישר הכביר הלבוב המחיה הנחמד חסיד העניו הפודה הצח הקדוש הרחמן השומר התומך ארך אפים ורב חסד ואמת אתה הוא אדון אלקי האלקים ואדוני האדונים אתה הוא גדול לך מגדילים כל בעלי גדולה אתה הוא גבור לך מגבירין כל בעלי גבורה אתה הוא נורא לך מיראין כל בעלי יראה אתה הוא צדיק לך מצדיקין כל בעלי צדקה אתה הוא חסיד לך מיחלין כל בעלי חסידות אתה הוא קדוש לך מקדישין כל בעלי קדושה אתה הוא נאמן לך מאמינים כל בעלי אמונה:

פרק כז

א אתה הוא שגלית סודך למשה ולא כסית ממנו כל גבורתך בזמן שהדיבור יוצא מפיך היו הרמים מזדעזעין ועומדים בבהלה והיו כולם נשרפים בלהבי אש אתה הוא בוחן כליות ולבבות ובוחר אמונים אתה דר בלהבת צורה בלהבי אש צר כשלהבת אש אתה הוא גבור גאה על כל גאים ומתגאה על הכל משפיל גאים ומגביה שפלים ברוך הוא:

ב גאה בבריות אדם דמות אדם בכסאך קבעת פני אדם להם ויד אדם תחת כנפיהם (יחזקאל י ח) רצים כאדם ועמלים כאדם כורעים ומשתחוים בשירה ואימתך מלך עליהם:

ג גאה בבהמות שור דמות שור בכסאך קבעת פני שור להן רצין כשור עמלין כשור עומדין על עמדם כשור ואימתך קדוש עליהם:

ד גאה בחיות ארי דמות ארי בכסאך קבעת פני ארי להם שאגתם כארי אימתם כארי זרוע עוזם כארי אימתך נורא עליהם:

ה גאה בעופות נשר דמות נשר בכסאך קבעת פני נשר להם קלין כנשר ועופפין כנשר נסין כנשר ואימתך טהור עליהם וכולם משלשין קדושתך בקדושה משולשת כדבר שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות מלא כל הארץ כבודו:

פרק כח

א האדרת והאמונה לחי העולמים הבינה והברכה לחי העולמים הגדולה והגבורה לחי העולמים הדעת והדבור לחי העולמים ההוד וההדר לחי העולמים הועד והותיקות לחי העולמים הזכות והזכרון לחי העולמים החן והחסד לחי העולמים הטהרה והטוב לחי העולמים היקר והישועה לחי העולמים הכתר והכבוד לחי העולמים הלקח והלבוב לחי העולמים המלכות והממשלה לחי העולמים הנוי והנצח לחי העולמים הסוד והשכל

לחי העולמים העז והענוה לחי העולמים הפאר והפלא לחי העולמים הצהלה והצדקה לחי העולמים הקלוס והקדושה לחי העולמים הרננות והרחמים לחי העולמים השקט והשאנן לחי העולמים התהלה והתפארת לחי העולמים:

ב מי יוכל להגיד אחת מאלף אלפי אלפים וריבי רבבות גבורתיך מלך מלכי המלכים ברוך הוא שהחיות נצבות ועומדות לפניך דממה דקה הן אש הלוכן אש דכורא והן מתיראין אש מאש שמא ישרפו בלהבי אש סבבתן לך הקפתן לך אצלם צפונים בקרבך הוגים בסוד ושכל עזורי עוז עטופי הוד עין לא תשור איה חניתך כי מלך וקדוש אתה שיכול לדעת את מעשיך ולחקור את גבורתיך כמה שאין יכול לראות אלף בית גימל וכן כולם מטטרו"ן שנקרא שמו על שמונה שמות מרגיוא"ל שמו גיותיא"ל שמו זיותיא"ל שמו אחיהיא"ל שמו כייוא"ל שמו יהויא"ל אוזהי"ה אוזיהא"ל סגנסגא"ל סגדיא"ל שמו סגנסיירי"ה סגנסגא"ל שמו ומתוך אהבה סגנסויל"ה שהיו אוהבים אותם במרום היו קוראים אותם במחנות קדושים מטטרו"ן עבד ה' ארך אפים וגדל חסד ברוך חכם הרזים ואדון האדונים והסתרים אמן אמן סלה סלה:

ג אמר ר' ישמעאל כך אמר ר' עקיבא משום ר' אליעזר הגדול מיום שנתנה תורה עד שנבנה הבית האחרון תורה נתנה הדרה יקרה גדולתה וכבודה ותפארתה אימתה פחדה ויראתה עשרה גאותה וגאונה עוזה ועזוזה וכבודה לא נתנו עד שנבנה בית אחרון לא שרתה בה שכינה:

פרק כט

א עמדו ישראל לשפוך תרעומת לפני אביהם שבשמים לומר צרות הרבה הפלת עלינו טורח גדול ומשאוי גדול אמרת לנו בנו לי בית אף על פי שאתם בונים עסקו בתורה זו תשובת עבדיו:

ב כי בטלה גדולה היתה לכם מן הגליות והייתי מתאוה מתי אשמע דברי תורה מפיכם כי אתם לא עשיתם יפה שלקחתם מכבודי וכעסתי עליכם ועמדתי ועשיתי על עירי ועל ביתי ועל בני כלה ואני לא עשיתי יפה שעמדתי לנגדכם וחתמתי עליכם גזר דין בודאי שהיה עומדת לעולם ולעולמי עולמים ותהא לי תחרות מדה שאין להם ארך או שתים או עשר או שלשים אם בגבורות עד מאה והלכה לה אלא שאתם הוכחתם אותי אתם יפה עשיתם קבלתי עלי תוכחתם:

ג כי ערבה עלי אנחות ישראל וכסתה אותו תאוה נתחננו באזני דבריכם ומתקבלים אמרי פיכם אתם עסקו בבית בחירתי ותורה מפיכם לא תמוש בעל נפלאות אני בעל פרישות

אני בעל פלא ונסים אני נקרא בעל גבורות לפני מתרגשות נסים ותמהין לפני כסאי מי הקדימני ולא שלמתי מי קראני ולא עניתיו אמרו לפני משאלותי:

ד בתי גנזי ובתי אוצרותי ואין כל דבר חסר בהם אמרו משאלותיכם ותאות נפשיכם מיד תעשה כי אין עת כעת הזה ששהה נפשי עד שראיתי אתכם ואין זמן כזמן הזה שדבקה אהבתכם בלבי:

ה אני יודע מה אתם מבקשים ולבי הכיר מה אתם מתאוים תורה מרובה אתם מבקשים והמון למודים ורוב שמועות לשאול הלכה אתם מצפים ולהמקרב אתם מחמדין להרבות תורה להפלאות תושיה גבעות גבעות להפליא תלמוד בחוצות ופלפול ברחובות להרבות תורה כחול הים והלכות כעפרות תבל:

פרק ל

א להושיב ישיבות בשערי לפרש מהם אסור והתר לטמא בהן את הטמא ולטהר בהן את הטהור להכשיר בהן את הכשר ולפסול בהן את הפסול להכיר בהן את החיים להורות לנדות מה יעשו לקשור קשרים בראשיכם ועטרות מלכות לכוף מלכים להשתחות לכם ולזקק רוזנים להשתטח לפניכם להפקיע שמכם בכל כיפה וזכרכם בכרכי הים להאיר פניכם כזריחת היום ובין עיניכם ככוכב הנוגה ואם תזכו לחותם זה להשתמש בכתר עם הארץ לא יהיה בכם וכסיל וטפש לא ימצא בכם:

ב אתם שמחים ומשרתי עצבים שרז זה אחד מן הרזים היוצאים מבית גנזי קול ישיבת שלכם כעגלי מרכבה לא בעמל לא ביגיעה אלא בשם חותם זה ובזכרון כתר נורא התאוה תאוה לכם והדאגה דאגה לכם רבים מתו מאנחותיכם ויוצא נשמתם על שמע קולכם:

ג עושר וממון מתגבר עליכם גדולי עולם ידבקו בכם משפחה שאתם נושאים ממנה וחסות מכל צדדיה המתברך בכם מבורך המשתבח בכם משובח מצדיקי רבים נקרין מזכי בריות קורין אתכם קביעות חדשים מכם יצא ועבור שנים מערמת חכמתכם:

ד על ידיכם נשיאים נשמעים על פיכם אבות בית דין עומדים ראשי גליות אתם מעמידין שופטי עיירות מרשות שלכם תקנות עולם מכם תצא ואין מי חולק עליה מלחמה רבה נלחמו עמי משרתי קטיגור גדול מלאכי השרת זה תשובה שלו:

ה רז זה אל יצא מבית גנזיך וסתר ערמה מאוצרותיך אל השם בשמרם פארי אל תראה תרמה בני אדם מדברותינו מגיע מדורותינו בתורה במדה שאין יגעין ובאין מן הדורות ואילך יקימוה בעמל ובתשנוק גדול זהו כבודך וזהו תפארתך כשהן משבחין וסודרין לפניך קורין בלבב שלם לך מתחננים בנפש חפצה יעמוד בידינו מה שקרינו ותקיים

בידינו מה ששנינו יתפשו כל מה שישמעו אזנינו יחזק לבבינו נתיבות תלמוד ששמעו מפי הרב אבל אם רז זה יצא לפניך נשוו קטן כגדול וכסיל כחכם זה תשובת עבדיו:

פרק לא

א אל משרתי אל עבדי אל תטריחו לפני בדבר זה רז יוצא מבית גנזי וסתר ערמה מאוצרותי לעם אהוב אני מגלה אותם להם גנוז מימות עולם ומימי בראשית להם מתוקן ולא עלה על לבי לתנותם לכל הדורות הללו מימות עולם ועד עכשיו לדור זה היה שמור להשתמר בו עד סוף כל הדורות כי מרעה אל רעה יצאו ואותי לא ידעו (ירמיה ט ב) שנשמטו מלבן הגליות והיו דברי תורה קשים כנחשת וכברזל להם ראוי להשתמש בו להביא תורה כמים בקרבכם וכשמן בעצמותיכם כך היו ישראל שחרה אפי בו והכתיו ורגזו הרים והיתה נבלתם כסוחה בארץ חוצות (ישעיה ה כה):

ב במה ארצנו במה אנחמנו או מה מדה טובה בבית גנזי ואנחמנו כי צפיתי וראיתי כסף וזהב עמי כסף וזהב בעולם אבנים טובות ומרגליות עמי אבנים טובות ומרגליות בעולם אבל מה חסר העולם רז זה וסתר זה שאינו בעולם מדה של גאוה שיתגאו בו בני:

ג אמר ר' עקיבא שמעתי קול יוצא מתחת כסא הכבוד אומר ומה היה אומר לקחתיו אחזתיו פקדתיו זה חנוך בן ירד ששמו מטטרו"ן ונטלתי אותו מבני אדם ועשיתי לו כסא כנגד כסאי וכמה שיעור של אותו כסא אלף אלפי רבבות פרסאות של אש ומסרתי שבעים מלאכים כנגד שבעים אומות ופקדתי בידו כל פמליא של מעלה וכל פמליא של מטה וסדרתי לו כל סדרי בראשית ושמתי שמו אדנ"י הקטן ששמו בגימטריא שבעים ואחד ונתתי לו חכמה ובינה יותר מכל המלאכים ועשיתי לו גדולה יותר מכל מלאכי השרת:

ד אמר ר' עקיבא בכל יום ויום מלאך אחד עומד באמצע הרקיע ופותח ואומר ה' מלך וכל צבא מרום עונין אחריו עד שמגיע לברכו כיון שמגיע לברכו חיה אחת יש ששמה ישראל וחקוק על מצחה עמי לי עומד באמצע הרקיע ואומרת ברכו את ה' המבורך וכל שרי מעלה עונין אחריה ברוך ה' המבורך לעולם ועד עד שלא יגמור דבריו רועשים ורועדים האופנים ומרעידים את כל העולם ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו ואותה חיה עומדת באמצע הרקיע עד שרועדים כל שרי מעלה וטפסרים וגדודים וכל המחנות וכל אחד ואחד בעמדו אומר לחיה שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד (דברים ו ד):

ה אמר ר' ישמעאל כך אמר ר' עקיבא משום ר' אליעזר הגדול לא קבלו עליהם אבותינו לשום אבן על אבן בהיכל עד שכפו למלכו של עולם וכל משרתיו ונזקקו להם וגילה להם סודה של תורה היאך יעשוהו והיאך ישתמשו בו מיד הופיע רוח הקדש ממבוי

הגדול אשר בבית ה' שלא ירדה ולא שרתה שכינה בבית קדשי הקדשים מפני הגזרה וכיון שראו את הכסא הכבוד שנתסלסל ועמד בין האולם והמזבח שאף על פי שער בנוי:

פרק לב

א לא בנו אלא צורת אבן שהם צורות עומדות לשכלל עליהם האולם והמזבח וכל הבית כלו וכיון שראו אבותינו את כסא הכבוד שסלסול מתוכו ועומד בין האולם ולמזבח ולמלכו של עולם מיד נפלו על פניהם ועל אותה שעה אמר (חגי ב ט) גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון:

ב שמקדש הראשון לא נזקקתי לי ולבני בקול זה ולכל משרתי ולכסאי והלואי בני למה אתם נופלים על פניכם עמדו ושבו לפני כסאי במדה שאתם יושבים בישיבה ותפשו כתר וקבלו חותם ולמדו חותם ולמדו ספר תורה זה היאך תדרשוהו והיאך תשמשו בו כי היא מעלין נתיבות לבבכם:

ג היו צופין לבבכם בתורה מיד נענה זרובבל בן שאלתיאל בארבעה וארבעה לחדש השביעי לחדש החגים ועמד על רגליו כתורגמן והיה מפרש שמות כתורגמן:

ד ויאמר זרובבל בהל לכי עלי איה צור עולמים ויעננני מדלתות שמים ויאמר אלי אתה הוא זרובבל ואומר אני ויען וידבר אלי כאשר ידבר איש אל רעהו וידבר אלי דברי נכחים הרבה מאד:

ה ואומר לי מי אתה אדנ"י ויאמר אלי אני מטטרו"ן שר צבא ה' וישם שמי כשמו ויראני איש כתינוק יפה ומיופה ויאמר אלי מטטרו"ן זהו משיח ה' וזה נולד לבית דוד ויצפנהו ה' להיות נגיד על ישראל וזהו מנחם בן עמיאל וזהו נולד בבית נבוכדנצר וישאהו רוח וישימהו בננוה עיר הדמים היא רומי עד עת קץ:

פרק לג

א ואשאל מה אותות שיעשה מנחם בן עמיאל ויאמר אלי מטטרו"ן ומיכאל שנה קודם שבוע אחת משגר הקדוש ברוך הוא שליח לישראל בבטח בשלוה בדיצה בעליצה ובעליזה הוא דור עני שאין לו זכות אלא עומדין ומתריזין כנגדם ומבזין אותם בשוקים וברחובות שקורין לסטים ומשומדים ואומרים עליו דברים שאין האוזן יכולה לשמוע:

ב באותו שעה אמר כך הקדוש ברוך הוא עדין לא שעבדו שעבודין הן מבקשין יותר מיד הקדוש ברוך הוא כועס וחובש למשיח שמנה שנים מצומצמות כנגד שמונת ימי מילה

מה תנוק זה שמנה ימים שלא נימול אינו ראוי לבא בקהל אף אותם שנים שמשיח נחבש הקדוש ברוך הוא מסתיר פניו ממנו:

ג שוב נותן הקדוש ברוך הוא פתחון פה לישראל עליו ביותר ואומר זה לזה תדעו שאותו אדם תועה היה והיה מרעה את ישראל כלום חבש פרעה את משה ששליח זה חבשוהו:

ד בשנה הראשונה שהוא נחבש היו מכריזין עליו בכל עיירות ישראל ומתכנסין עליו גבורי תורה וגבורי פרנסה וקושרין עליו קנונטיא ומחבלין עליו את מראהו שנאמר (ישעיה נב יד) כן משחת מאיש מראהו ואין רבים עליו אלא ישני עפר שנאמר (דניאל יב ב) ורבים מישני עפר יקיצו והיו מתי עולם אומרים זה לזה שמא עבר סברנו ובטל יוצא בת קול ואומר אל תראו ובזכותו אתם עומדים:

ה ובאותן שנים שנחבש נאספין גבורי תורה שבעיר ובטלים אנשי אמונה ופוסקין מעיירות חכמה ועומד דור ריקן ולא ראשי ישיבות להגן לכם ולא רעים נאמנים וחסידים לבטל הגזרה וננעלים שחקים ונסגרים שערי פרנסה כל אלו שבע שנים אבל שנה האחרונה שהמשיח יוצא מבית האסורין דור הולך ונופל בקבר בחייו מפני גזרות שנגזרו עליהם והרבה מתים בלא שנותם בשעבוד:

פרק לד

א גזירה ראשונה זו עקירת הרים מי שיש לו בן הבן כופר באביו מי שיש לו שדה כופר בה גזירה הראשונה זו אדום הרשעה שהיא עתידה למלוך על ישראל תשעה חדשים שנאמר (שמואל א ג ד) נשבעתי לבית עלי מלמד שנשבע הקדוש ברוך הוא שתמלוך אדום הרשעה בקץ האחרון מכיפה לכיפה וצריך אתה ללמד מה היא גזרתם כופלין אם על גבורי תורה על אחד עשר כל מי שנותן עשרה דנרי כסף מבקשין ממנו עשרה דנרי זהב וכל מי שאין לו חותכין מבשרו עשרה דנרי בשר וגוזרין שלא ימלו את בניהם ושלא ישמרו את הנדה והמזכיר שמו של הקדוש ברוך הוא חותכין את ראשו:

ב גזירה שלישית או כיון איספוד שאינם צריכים לעשות מלחמה אלא ממראיהן הכל מתים שבעה עינים יש להם שתים ככל אדם ואחד בראשו ואחד בפדחתו ואחד בין כתיפיו ואחד בלבו ואחד בטבורו שנאמר (זכריה ג ט) כי הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים באותו שעה צועקים ישראל ואומרים בקול אחד אשרי מי שלא נברא אשרי דורות הראשונים שלא ראו כזאת וכל כך למה בשביל גבורי תורה שלא האמינו מתחילה ולא זכרו ה':

ג גזירה הראשונה מכל הגזרות זו מלכות גוג ומגוג שכל תורה ומצות אינו מבקשים אלא לאותו שעה שכל אחד ואחד מישראל נשלטין בו חמש מאות ושמונה עשר אלף שנה שנאמר (תהלים ב ב) יתיצבו מלכי ארץ בגימטריא הכי הוי:

ד ואף הקדוש ברוך הוא אינו שו"ק ממקומו באותה שעה מקיפין את העולם מארבע רוחותיו וכל אחד ואחד מישראל אין לו לברוח שנאמר (שם קלט ח) אנה אלך מרוחך זהו שאמרו אוי לדור שמשיח נגלה בו:

ה ועומד הקדוש ברוך הוא להוציא המשיח הוא בעצמו מבית האסורין שנאמר (חבקוק ג יג) יצאת לישע עמך וכתיב (קהלת ד יד) מבית אסורים יצא למלוך אלא כיון שיצא מבית האסורים ומסתכל בכל החיילות שנאספו עליו היה מזדעזע ואומר מי יוכל לעמוד בכל החיילות האלו באותו שעה מכניס חיילות מישראל ובא לבבל ומבקש רחמים וכל ישראל מבזין חברין חוזרין ממנו ואומרים הוי שנחבש שמנה שנים בבית האסורין הוא אומר שליח אני ועכשיו כשהוציאוהו מבית האסורין עומד ומבקש רחמים באותו בזיון שמבזין אותו הקדוש ברוך הוא עונה אותו שנאמר (תהלים כ ז) ידעתי כי הושיע ה' משיחו והכל נופלים תחתיו שנאמר (שם ט) המה כרעו ונפלו:

פרק לה

א ואחר כך הקדוש ברוך הוא מושיבו בחיקו ומחבקהו ומנשקהו ומכהין זיוו מכיפה לכיפה וגבורי תורה כלו ישראל אומרים זה לזה כמה תעינו סבלי עונינו ואני לא ידענו שנאמר (ישעיה נג ו) כלנו כצאן תעינו ואחר כך מנחמו לו ולאבליו שנאמר (נז יח) דרכיו ראיתי וארפאהו ולקרא שנת רצון לה' ועל ידי זכריה נאמר (זכריה יד א) הנה יום בא לה':

ב דבר אחר הנה יום בא כנגד מי אמרו לא אמרו אלא כנגד אותו שבוע שהמשיח בא בו שהוא מוטמן ובא כל אותן הדורות ונפלה עליהם תרדמה ושנתקע מהם משיח וכשהקדוש ברוך הוא רוצה בו מרעיש ארבע פנות העולם ובא ומבטיח את ישראל ואומר להם כבר גאלה ומתקבצים אנשים ונשים וטף ומבקשים רחמים גדולים שנאמר (ישעיה נד ז) ברגע קטן עזבתיך:

ג וחוזרין בתשובה באותו שעה ש"ש רבוא מישראל ומקבצים כל אומות העולם ומבקשים לחזור בתשובה כשרואין את ישראל שהם הולכים לבתי כנסיות ובתי מדרשות ומבקשים רחמים בקול רם ורואין כמי שאינם רואים ולא שומעים יראו גוים ויבשו (מיכה ז טז):

ד יושבין ודואגין ואומרין ודאי יש גאולה לישראל ואנו הלעגנו עליהם שנאמר (שם שם יז) ילחכו עפר כנחש וכו' ראוי למקרא לומר יצאו ממנו מה תלמוד לומר ממש הם מתיראין מקולו של משיח באותו שעה ששומעין קולו כשהוא עומד בגלגל המרכבה של הקדוש ברוך הוא אומרים העולם חס ושלום שזה ילוד אשה שאינו מכשיל בקולו:

ה וחוזרין אומות העולם בתשובה מיד עומד שרו של משיח משתבח לפני הקדוש ברוך הוא ואומר לפניו רבונו של עולם אם יש לך יסורין גדולים מאלו יסרני ואחד מאומות העולם לא יראו ולא יתענגו מהטובה הצפונה לישראל אמר לו הקדוש ברוך הוא אפרים משיח צדקי גם אני כך רוצה לעשות אלא חסתי על כבודך מיד נוטל הקדוש ברוך הוא שני קולרין של ברזל ומניחן על כתפו של משיח ואומר לו אחד לעון דורך ואחד שלא אומות העולם באותו שעה חוזרין ישראל לדעת אחרת ומבזין למשיח ואומרים אוי לנו שתעינו אחר משוגע זה אמר להם הקדוש ברוך הוא משוגע אתם קורין אותו עכשיו תראו את האור שלו שהיה מהלכת סביבותיו שנאמר (תהלים נ ג) וסביביו נשערה מאד וכל שהאמין בו אינו נמחק מספר החיים שנאמר (דניאל יב א) ובעת ההיא ימלט עמך:

פרק לו

א בשנה האחרונה יסורין קשין וגזרות רבות ושעבוד הכבד וחלאים רבים והעולם משתנה וטעם הכל נתן והיו ביוקר וליוצא ולבא אין שלום (זכריה ח י) ובעלי אמנה נאספין ומיד משיח נגלה:

ב ובשעה שהמשיח יעלה מבית האסורין מתעסק על אומות העולם לכל עם ואומרים לו מפני מה אתה רוצה לעקור שבעים אומות מפני אומה אחת כל רעות שיש בעמנו יש בעמך גנבים יש בעמנו גנבים יש בעמך שופכי דמים יש בעמנו שופכי דמים יש בעמך מגלה עריות יש בעמנו מגלה עריות יש בעמך:

ג באותו שעה משתתק ואין לו תשובה למשיח ואפילו מיכאל שר הגדול משתתק ואין לו תשובה שנאמר (איוב לב יז) הוחלתי כי לא ידברו מיד מתגלגלין רחמיו של הקדוש ברוך הוא על משיח ועונה אותו ביום צרה אמר להם שוטים שבעולם אחר בני מהרהרין אתם כלום יש בכם קורין קריאת שמע שחרית כבני על אותו שעה אומר (ישעיה נז יב) אני אגיד צדקתך אל תקרי מעשיך אלא אותן מעשיך:

ד מי שמע כזאת מי ראה כאלה וכו' בתחילה היה דעתו של הקדוש ברוך הוא להתעות את ישראל במדבר ששה חדשים מניסן ועד תשרי כיון שנסתכל בצערו של משיח כל השנים הללו מיד פתאם יבא אל היכלו (מלאכי ג א):

ה דבר אחר מפני שישראל אומרים שבאותו הדור אפשר עולם כמנהגו נוהג ויש גאולה בשנה זו והם אינם יודעים שפתאם יבא:

פרק לז

א דבר אחר כי הנה יום בא לימות המשיח מתגיירין אומות העולם ובאין עם ישראל ומקימין מצות סוכה ומילה ותפלין וציצית ונכנסים ויוצאים עם ישראל ארבעים שנה שנאמר ומולך עולם גוים רבים ולאחר ארבעים שנה בא גוג ומגוג על ישראל הוא וכל מלכי מזרח ומערב ומדינת גמר וכל אגפיה שנאמר (יחזקאל לח ו) גמר וכל אגפיה וכו' וכיון שרואים הגרים שמתגיירים לגוג ומגוג וכל חילו שבאו עמהן משאילין ואומרין להם להיכן אתם הולכין אמר להם (תהלים ב ב) על ה' ועל משיחו מיד מנתקין ציציותיהם בקרקע ובועטין בסוכותיהן ונוטלין מזוזותיהן והולכין עמהן על ישראל שנאמר (שם ג) ננתקה את מוסרותימו באותו שעה יושב הקדוש ברוך הוא ושוחק וכל איש מישראל מקיפין לו תשע אלפים וחמש מאות חרבות שנאמר (שם א) רגשו גוים בגימטריא הכי הוי:

ב הנה יום בא לה' אותו היום שבא גוג ומגוג על ישראל מרגיז ארץ ושמים ורעש גדול באדמת ישראל ועולים ללכוד ירושלם שנאמר (זכריה יד ב) ואספתי את כל הגוים אל ירושלם באותו שעה עושה מלחמה בגוג ומגוג ויוצאין עמו שבעה רועים ושמונה נסיכי אדם דוד באמצע אדם שת אנוש ומתושלח ומימינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן משמאלו שמנה נסיכי אדם שאול ושמואל עמוס וצפניה ואליהו ומלכי צדק וישי וחזקיהו באותו שעה מתקררת דעתן של מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא שבשעה שדורך הקדוש ברוך הוא את רומי לא דורכה אלא לבדה שנאמר (ישעיה סג ג) פורה דרכתי לבדי אומרים מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם מאיזה מקום אתה בא אמר להם ממרום אומרים לו מדוע אדום ללבושיך (שם ב) היה הוא אומר לפניו רבונו של עולם כלום יש מלך שהולך למלחמה ואין פרשים עמו מפני מה לא בקשתנו ללכת עמך אומר להם גת קטנה היתה ולא נצטרכתם לי אף על פי כן לא נתקררה דעתן אומר להם המתינו מעט יש לי גת גדולה אחרת ואתם נצרכתם לי שנאמר (זכריה יד ה) ונסתם גיא הרי כי יגיע גי הרים וגו':

ג וכיון שבא גוג ומגוג על ישראל הקדוש ברוך הוא יוצא בכל מיני פורעניות להלחם עמו ויוצאין מלאכי השרת שנאמר (יחזקאל לח כב) ונשפטתי אתו בדבר ובדם והקדוש ברוך הוא מכה אותם הכאה גדולה וכלם נופלים מפניו שנאמר (זכריה יד יב) וזאת תהיה

המגפה וגו' ואין צריכים ישראל לחטוב עצים אלא מאספקנין שלהם ומכלים שלהם ולאחר גוג ומגוג ישבו ישראל לבטח שנאמר (שם יא) וישבו בה וחרם לא יהיה עוד ונאמר (ישעיה מט ז) גואל ישראל קדושו:

פרק לח

א דבר אחר כה אמר ה' גואל ישראל קדושו כנגד מי אמר ישעיה מקרא זה לא אמרו אלא כנגד ישראל שהבדילן הקדוש ברוך הוא משבעים אומות שנאמר (ירמיה ב ג) קדש ישראל לה' ראשית תבואתה ובעונותינו שרבו נפלו לעמקי ארץ נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל (עמוס ה ב) ומי עתיד להגביה משיח שהוא מלביש כל אויביו בשת וכלימה ובזמן שרואין אומות העולם כורעין ומשתחוין לו שנאמר (ישעיה מט ז) מלכים יראו וקמו:

ב וצריך אתה ללמד משיח כשהוא מגלה כבשר ודם הוא מגלה או כמלאך הוא מגלה כבר מפורש על ידי דניאל וארו עם ענני שמיא כבר אנש אתה הוא (דניאל ז יג) מלמד שמוסרין לו חמש מאות רבוא גלגלי אור ועמו חיות הקודש שרפים וכרובים וכיון שרואין אותו אומות העולם באותו שעה אומרים זה לזה שמא זהו שאומרים עליו משיח הוא והוא אומר להם אני הוא משיח שכולם נופלים תחת כפות רגליו שנאמר (תהלים פט כד) וכתותי מפניו צריו ומשנאיו אגוף וכתותי מפניו צריו אלו הפרסיים שהוא משקין רוחן של ישראל כבשר בתוך הקדרה ומשנאיו אגוף אלו מלכי אדום הרשעה שעתיד הקדוש ברוך הוא להשיב גמולם בראשם שנאמר (דברים לב מא) אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם:

ג יושב בשמים ישחק (תהלים ב ד) מה משיח על הרמאות שעתיד משיח לעשות להם לאומות העולם בשעה שרואין אותו מתביישין ואומרים מה נעשה והוא אומר להם ממי אתם מתיראין לכו אצל עבודה זרה שלהם והיא מצלת אתכם מיד כל אחד ואחד הולך אצל יראתו והם נופלות מיד אומר זה לזה לשוא ולריק יגענו כל אותם השנים חוזרים ובאים אצל משיח ואומרים ראתן שלהם אין ממש בהם אומר להם אל תיראו אין לכם אלהות קשים מאלו והם חמה ולבנה מיד הולכים להם אצל חמה ולבנה ורואין אותן שכבה אורן שנאמר (ישעיה כד כג) וחפרה הלבנה ובושה החמה וחוזרין אצל משיח ואומרים לו חמה ולבנה כבה אורן שנאמר (תהלים מו ז) המו גוים מטו ממלכות:

ד מיד אומר זה לזה עכשיו מה תקנה יש לנו באו ונקריב דורן למשיח אולי ירצה לנו מיד מביאין דורן ובאין אצלו שנאמר (שם עב י) שבא וסבא אשכר יקריבו אומר להם מה

אני ומה מלכותי לכו והגישו להקדוש ברוך הוא אומרים לו וכי הקדוש ברוך הוא מקבל שוחד והלא הוא מחזיר על מי שמקבל שוחד מפני מה עברתם על ציווי וקבלתם שוחד:

ה אומרים לו עכשיו מה תקנה יש לנו אומר להם יש תקנה וגהינם שמה אומרים לו היאך הוא והיאך הוא דומה אומר להם מתנות טובות יש בה אש וגפרית חשך ואפלה אומרים לו אין רחמים בדינך והלא מעוטה ידיו של הקדוש ברוך הוא אומר להם אף אני בשליחות דן אתכם אומר להם במדה שעשיתם לבני כך אני עושה לכם באותה שעה קורא לו שר של גהינם אומר לו אפרים משיח צדקי דייך שיחה עמהם מיד אוחז משיח בארבע כנפות הארץ ומנערן בתוך גהינם כאדם שמנער כסותו מן העפר שנאמר (איוב לח יג) לאחוז בכנפי הארץ וגו':

פרק לט

א וארבעים שנה קודם שיבא משיח בן דוד ששמו מנחם בן עמיאל יבא נחמיה בן חושיאל איש לאפרים בן יוסף ויעמוד בירושלם ויתקבצו אליו כל ישראל שם יקבץ איש וביתו ויקריבו בני ישראל קרבן ויערב לה' ויתיחסו בני ישראל למשפחותם ולאחר ארבעים שנה לנחמיה בן חושיאל יעלה שידויי מלך פרס וידקור את נחמיה בן חושיאל בירושלם ויספדוהו כל ישראל בהספד גדול ובכי ואחר כך תבא אשת נתן הנביא בן דוד חפצי בה והאותות האלה מגיעות בחדש אב בששה לחדש ידקור שידויי מלך פרס את נחמיה בירושלם ויגע לישראל על אבל ויצר להם מאד ויפוצו למדבר ירושלם למלאות לאבל נחמיה אחד וארבעים יום תהיה נבלתו מושלכת בשערי ירושלם ואדם ובהמה וחיה ועופות לא יוכלו ליגע בו ולאחר ארבעים יום קוברו הקדוש ברוך הוא בקברות בית יהודה:

ב ואני זרובבל הוספתי לשאול מטטרו"ן ומיכא"ל שר צבא ה' על אודות ברית עם קדושים ויאמר אלי העגל הזה שם ירבץ וכלה סעיפיה (ישעיה כז י) והכרך הזה היה עיר ננוה עיר הדמים היה רומי רבתי ואמרתי לו אדוני עד מתי קץ הפלאות (דניאל יב ו) וידבקני ויאחז בידי ויביאני אל בית החרף ויראני שם אבן שיש לה פנים כמראה הבתולה אשר לא ידעה איש ויפה עד למאד ויאמר אל זרובבל מה אתה רואה ואומר לו אני רואה צלם שיש ודמות פניה כאשה יפה ויען ויאמר אלי האיש המדבר בי ויאמר הצלם הזה אשת בליעל היה ובשעה שידע הבליעל את הצלם ותהר ותלד זה ארמילוס והוא יהיה לראש לכל עבודה זרה ויהיה כל חתוך מצד אחד כי חציו מן האבן וחציו מן הבליעל וחציו שמן האבן יהיה חתום כמראה אבן:

ג והדבר הזה היה בנביאות ה' אל זרובבל ותצר לי נפשי מאד ואקום ואלך ראש המים ומועד שם לה' אלקי ישראל והוא אלקי כל בשר וישלח מלאכו ועוד תפלה בפי והפסק לא הפסקתי וראיתי כי הוא מדבר עמי כל הדברים הראשונים ואכרע ואשתחוה לה' ויען ויאמר אלי שאל לך קודם אלך מעמך ואוסיף לשאול אותו על משיח ה' ואמרתי לו מתי יבא ישראל ויען ויאמר אלי חי ה' אשר שלחני אשר שמני על ישראל ועתה אגיד לך מעשה ה' כי האל הקדוש אמרם לי לך והודיע את זרובבל עבדי את אשר ישאל:

ד ויאמר גשה נא אלי ואדבר לך דבר אלקים דע כי מנחם בן עימיאל יבא בארבעה עשר בניסן ויעמד על בקעתי ויען ויאמר מנחם בן עמיאל לזקנים אני הוא משיח ה' אשר שלחני לבשר אתכם:

פרק מ

א ויביטו הזקנים כי הוא נבזה ולבוש בלויים יבזו אותו כאשר בזתה את הזקנים כי הוא נבזה ותבער בו חמתו ויסר בגדיו מעליו וילבש בגדי נקם תלבושת ויבא עמו אליהו הנביא וילכו לירושלם ויחיה את נחמיה בן חושיאל הנקבר בשערי ירושלם וילכו אל עדת ישראל ויראוהו בני ישראל כי נחמיה עמו ויאמינו במנחם בן עמיאל דבר מטטרו"ן ומיכאל שר צבא ה' באמת אפרים לא יקנא את יהודה (ישעיה יא יג) ועצת שלום תהיה ביניהם (זכריה ו יג) ובשבעה ועשרים לחדש הראשון חרבות ירושלם שמונה מאות ותשעים שנה תשועה לה':

ב ויצא מנחם בן עמיאל בגימט' ארמילוס וילך הוא ונחמיה בן חושיאל ואליהו הנביא בן אלעזר בן אהרן הכהן ויעמדו ביחד על הים הגדול ויעשו ויעלו את הפגרים אשר נפלו בידי אויביהם ויעל גלי הים וישליכם אל נחל הסוטר כי יהיה משפט לרשעים ושמחה לצדיקים ובחדש השני הנזכר תעלה עדת קרח אשר פצתה האדמה ובלעה אותם ובדבר זה נענה והיה מפתח שמות כתורגמן אחד ואחד בשמו שם כתר שם חותם:

ג אמר ר' ישמעאל כך אמר ר' עקיבא משום ר' אליעזר הגדול המזקק עצמו בסוד תורה יכבס בגדיו ושמלותיו ויעלה טבילה חמורה מספק חוצץ קרי וישב שנים עשר יום בחדר או בעליה אל יצא ואל יבא ואל יאכל ואל ישתה אלא מערב עד ערב שיאכל לחמו לחם נקי וישתה מים ואל יטעום כל מיני ירק:

ד ויקבע שר תורה זה בתפלה שלש פעמים בכל יום ויום ולאחר תפלה שיתפלל אותו מראשו ועד סופו ואחר כך ישב וישנה אותן שלשה ימים ימי תעניתו מבקר עד ערב ולא ידום וכל שעה שמסיימו יעמוד על רגליו וישביע במלאכים ומלכם ויקרא שתים עשרה

פעמים בכל שר ואחר כך ישביענו בחותם של כל אחד מהם ואלה שמותם שקדהוזיא"י ה' השר נהברדיואל"ו ה' השר אבירגהורידיא"י ה' השר יש אומרים גהודידיה"ו ה' השר פליטרי"ה ה' השר הרמון והובדי"א ה' השר אזבוהדא"י ה' השר טוטרוסיא"י ה' השר אשרווילי"א ה' השר זבודיא"ל ה' השר מרגזיא"ל ה' השר רהדביוכו"ן ה' השר ואדירירו"ן ה' השר וישבע אותם שתים עשרה פעמים בשם יופיא"ל הדר במרום מלכו ובשם סרביא"ל שהוא משרי המרכבה ובשם שהדריא"ל הנקרא לגבורה שש שעות ביום שהוא שר אהוב ובשם חסדיא"ל שר אהוב ויחזור וישביע אותן ארבע שרים האחרונים בחותם גדול וכתר נורא בשם אזבוג"ה שהוא חותם גדול ובשם צורט"ק שהוא כתר נורא ושם קדוש יצא לכל מדת תורה שהוא מבקש למקרא ולמשנה ולצפיית המרכבה ממנה טהרה יצאו מצער ומסגוף גדול כי תלמוד הוא בידנו ומסורת עתיקים שמסרו והניחו לדורות להשתמש בו צנועים ומי שראוי נענה מהם אמר ר' ישמעאל דבר זה נעשה על ידי ר' אליעזר ונענה ולא האמינו ונעשה על ידי ר' עקיבא ולא האמינו וחזר ונעשה על ידי ולא האמנתי עד שהבאתי כס אל אחד והושוה כמוני והורידו ר' עקיבא לחוצה לארץ מרשות בית דין ונתעכב עד שנעשה על ידי רבים שלא קרו ולא שנו והושוו אחריהם ונעשו תלמידי חכמים בו לקיים עדותן ובית דינו של נשיא לומר אף דבר זה ר' אליעזר וחכמים שמא דורות ארץ ישראל מפסיקין על ידינו ולא האמינו עד שהורידו ר' עקיבא לבבל אמר ר' ישמעאל שאלה אחת שאלתי את ר' נחוניא בן הקנה על חותם כך למדתי אותה משום ר' נחוניא בן הקנה רבי צורת"ק דכ"ע גינ"ת ער"ך נזי"ר שורטי"ן זהו חותם גדול שבו נחתמו שמים וארץ אזבוג"ה אבגדה"ו זחוזי"ה זוהלי"ה זהו כתר נורא שמשביעין אותן לכל שרי חכמה:

ה ובכלותו שנים עשר יום יצא לכל מדות תורה שיבקש למקרא או למשנה או לצפיית המרכבה כי במדה טהרה הוא יוצא ומצער ומסגוף גדול כי תלמוד הוא בידנו ותקנת הראשונים ומסורת עתיקים שכתבו והניחו הדורות להשתמש בו צנועים ומי שראוי נענה בהם אמר ר' ישמעאל מה יפתח אדם קודם שיתפלל שר של תורה זה כיון שעומד יאמר תתהדר תתרומם תתנשא וכו' כדכתיב בפרק ראשון וישביע ויאמר מי לא ירומם אותך מלך נורא ומבוהל על כל משרתיך ברתת ובזיע משרתים אותך בבהלה וברעדה מתבהלים בגזירה בפה אחד ששמך נורא מוציאין מפני אימה ויראה שעומדין מלפניך אין מוקדם ואין מאוחר וכל המעכב את חכם בשמך בשיעור כמה של שער נדחף ומשלהבה מדחפת אותן שנאמר קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וגו' וזאת הקבלה ישביע השרים האחרונים יופיא"ל סרכיא"ל שהדריא"ל חסדיא"ל בחותם גדול וכתר נורא אך

לא יוציא בפה אלא שיכתוב בלשון שבועה וזהו חותם צורט"ק דר"ע גינ"ת ער"ך נזי"ר שורטי"ן ידודי"ה וזהו כתר נורא אזבוג"ה אבזדה"ו זו"ה וזי"ה זו"ה צי"ה וקודם שיכתוב חותם גדול תפלל תפלתו אל אמת תתקדש לנצח נצחים בראת בתבונה ארץ יסדה: